De Nieuwsbode,
verschijnt elken WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$2.00 per jaar, stiptelijk in Vooruitbetaling.
[illegible] Twee nummers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1 [illegible] Voor elke volgende plaatsing [illegible] Huwelijks- en Doodberigten, iedere [illegible]
Toezendingen Franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

11. JAARG. NO 22. SHEBOYGAN, WISCONSIN 4 JULIJ 1860. GEHEEL NO. 542.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDAY of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing,
in all its branches, in the Dutch, German and English languages [illegible] and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

Toen in 1830 het schoonste werk van 't Weener Congres, het rijke en krachtige Koningrijk der Nederlanden, werd uiteengerukt door de gewelddadige afscheiding der Zuidelijke provinciën, maakte de kwalijk verborgen afkeer die de in zeden, taal en denkwijze zoo verschillende Noordelijke gewesten reeds gedurende hunne vereeniging jegens elkander koesterden, plaats voor openbaren haat. Gedurende de daarop gevolgde jaren werd die haat deszijds ten zeerste levendig gehouden door het van hooger hand gevolgde stelsel van volharding, en hij werd gevoed en versterkt door de ongelegenheden zelve, die dat stelsel met zich bragt.

Na het sluiten van het tractaat van 1839 is lang zamerhand de veete in hevigheid afgenomen en in tegen van wederzijds tot een regtvaardiger en billijker oordeel over 't verledene geraakt en tot den wensch naar een vriendschappelijker verstandhouding voor de toekomst. Die betere gezindheid der beide Staten, die in zoo menig opzigt een gemeen belang hebben, is vooral in de moeijelijke en gevaarvolle dagen die wij thans beleven van hoog gewigt; zij is welligt een onzer beste waarborgen tegen de politiek der natuurlijke grenzen; wij schatten haar daarom hoog en achten haar behoud een zaak van overwegend nut, een levenskwestie misschien in een min of meer verwijderde toekomst. Ook onze Regering schijnt van het nut der Belgische vriendschap doordrongen; sedert jaren is zij er op uit om die te behouden, en zij schroomt niet om tot dat einde de bewijzen te geven van een verregaande inschikkelijkheid, van een te verregaande inschikkelijkheid zelfs. Sedert een reeks van jaren laat zij onze Maas en Zuid Willemsvaart bederven en vele landerijen in Limburg en Noordbrabant overstroomen, waardoor onberekenbare schade aan landbouw, handel en nijverheid wordt berokkend, waardoor niet alleen de pligten van goede buurschap, maar de geest en letter zelfs der tractaten, worden geschonden, zij laat dat alles toe ten gevalle alleen van onze Zuidelijke nabuuren.

„Waarlijk het zou niet heusch zijn de Regering ten laste te leggen dat zij de waarde van het Belgisch bondgenootschap gering schat; Sedert de aftreding van het Ministerie Thorbecke dat jegens Belgie onvriendelijk genoeg was van met kracht op de handhaving onzer regten aan te dringen, heeft de Nederlandsche Regering immers niets van eenige beteekenis gedaan om onze naburen hinderlijk te zijn in de groote werken der bevloeijing van de Kempen, waartoe zij ons Maaswater gebruiken. Wel beklagen zich daarover sedert lang onze Maassteden en de streken die de Zuid-Willemsvaart doorloopt en de Noordbrabantsche landeigenaars en boeren, [illegible] een Minister in de Kamer, en dat wel in den Haag, al blijkt het wat ongeloofelijk. "Dat zal ook zoo erg wel niet wezen," en daarmee was 't uit, de Belgen klagen dan ook niet over ons; wij hinderen hen niet; zij doen wat zij verkiezen en wij zijn te beleefd om er iets tegen in te brengen, en wat zouden wij er ook tegen inbrengen? Wat kunnen wij er tegen doen? De Schelde sluiten misschien? of, de sluis te Maastricht? Dit laatste werd door een vorig Minister wel niet bepaald afgekeurd, maar 't was, meende hij, een "huismiddeltje" en daar er toen juist voor de [illegible] niet hoeveelste, maar sprake was van de geneeskundige regeling, mogt men natuurlijk geen "huismiddeltje" gebruiken. (†) Intusschen schijnt er nog geen ander middeltje op gevonden. Hoe 't ook zij, wij zouden, onder verbeteren, andere middelen onder de aandacht willen brengen, om onze eensgezindheid met, onze symphathie voor Belgie aan den dag te leggen: middelen waardoor wij niet de welwillendheid onzer buren zouden koopen ten koste van de schending voor onze regten, zonder welke een bondgenootschap duurzaam kan wezen, ten koste van de belangen onzer eigen burgers, die de Regering in de eerste plaats geroepen is te beschermen en te handhaven. Wij konden Belgie navolgen in de groote dingen die het tot stand brengt, wij konden denzelfden weg bewandelen als onze naburen in de verbetering van hun stelsel van belasting.

Sedert eenige dagen wordt in hunne Kamer van Afgevaardigden beraadslaagd over een fundamenteele hervorming van de gemeentelasten. Het geldt niet minder dan een algeheele afschaffing der gemeentelijke accijnsen: men heeft in Belgie begrepen dat de tijd eindelijk gekomen is om die slagboomen voor den binnenlandschen handel, die hinderpalen voor de vrije beweging van handel en nijverheid uit den weg te ruimen; de tollinien op te heffen die dat stelsel van gemeenteoctrooijen, in den boezem des Lands, in groot aantal vormt. Men is daar te lande overtuigd dat er geen schadelijker stelsel bestaat, geen dat meer onvruchtbare kosten veroorzaakt, meer onbillijk drukt op de allereerste levensbehoeften van den geringen man, meer belemmerend ingrijpt in het dagelijksch verkeer, dan dat 't welk de minister Frère-Orban nu voorstelt op te heffen. In een volgend artikel hopen wij het dan ten slotte te weerleggen; onder in oogenschouw te nemen en zullen daarbij nagaan in hoeverre het denkbeeld van dat ontwerp ook hier te Lande voeg zou te passen. In het algemeen zullen de redenen die er in Belgie voor pleiten, het ook bij ons te Land doen. In 't algemeen zeggen wij wat als de centrale sectie der Belgische Kamer in haar rapport, als reden voor de afschaffing ook noemt: dat de dochters van der landlieden aan de stadspoorten blootstaan aan de plagerijen der commiezen die hare mandjes niet beter en strenger onderzoeken, dan mogen wij ons immers verheugen dat die reden althans bij ons niet bestaat.

NEDERLAND.

[illegible], 4 Junij. Heden stonden voor de Arrondissements Regtbank alhier, terecht J. Roos en D. W. Lange, aangeklaagd van bedelarij in vereeniging, en reeds te voren tot lijfstraffelijke, criminele en correctionele straffen te zijn veroordeeld geweest; beide hadden ook op [illegible] in de kolonie der Maatschappij van Weldadigheid doorgebragt, en waren laatstelijk opgenomen in de werkinrigting te Delft, alwaar op voldoende wijze in hun onderhoud en huisvesting werd voorzien. Daarmede niet tevreden verkozen zij liever te bedelen; de eerstgenoemde hebben hadden bij den commissaris van politie te Delft, bij zijne aanhouding, verklaard, dat hij geen kleine dieverijen meer zou doen, maar dat, indien hem de nood dwong, hij het dan zou doen dat de lappen er bij vlogen. De substituut officier mr. van Maanen, concludeerde voor ieder eene gevangenisstraf van zes maanden, na expiratie daarvan, opzending naar een bedelaarsgestigt. Uitspraak aanstaanden Donderdag.

'Het blijkt,' dat men te Scheveningen door den laatstelijk gewoed hebbenden orkaan 32 menschenlevens heeft te betreuren: — 17 weduwen, waaronder 4 in gezegende omstandigheden, en 42 onverzorgde kinderen zijn alzoo, zonder mensch lievenden bijstand, als 't ware tot den bedelstaf gebragt, zonder nog te gewagen van de verliezen, welke andere verwanten door den dood hunner betrekkingen en broodwinners lijden.

Er bestaat nog eene flaauwe hoop dat de pink *Pieter van Duijne*, stuurman *Leendert Jongejan*, reederesse Mej. de wed. *A. van Duijne*, niet vergaan is. Volgens berigt althans van den schipper *Wille de Graaf*, van een vischhoeker van Vlaardingen, vermeent deze de pink voor Egmond, op een afstand, te hebben gezien.

De stoomboot *Therese* heeft gisteren middag ten 2 ure zonder hulp de kust verlaten en is naar Rotterdam gestoomd. 'T is zeker zonder voorbeeld, dat eene stoomboot zonder de minste ongeregeldheden is gestrand, dat hare lading is gelost, dat zij is afgebragt en zee heeft kunnen kiesen in den tijd van ruim vijf dagen.

NIEUWE DIEP, 4 Junij. In 's Rijks marine hospitaal alhier heeft eergisteren een ijselijk voorval plaats gehad. Een gehuwd onderofficier der marine aan boord van het wachtschip alhier, was eensklaps door delirium overvallen en in gezegd hospitaal ter verpleging opgenomen. In zijne razernij ontevreden om zijne opsluiting en bewaking, trachtte hij zijne beide bewakers te ontkomen, doch daarin telkens verhinderd zijnde, vloog hij op eens in dolle vaart door de glasruiten der bovenverdieping en verpletterde zich den schedel. De ongelukkige laat eene vrouw met vijf kinderen na.

TERSCHELLING, 3 Junij. De gouden zilvervisscherij op het wrak der Lutine kan, zonder verandering van omstandigheden, voor dit jaar als mislukt beschouwd worden; het wrak zit, ten gevolge van den jongsten storm zeer diep onder het zand en men heeft in de beide afgeloopen weken niets kunnen opduiken, hoezeer de helmduikers zeer dikwijls een helder gezigt en stil water hadden. Men denkt nog eene proef te nemen met de nieuwe duikerklok, die welligt spoedig hier komt. Men twijfelt evenwel of deze wel beter zal slagen dan in het afgeloopen jaar toen zij volstrekt niets meer dienst dan de helmduikers heeft bewezen.

HONTENISSE, 4 Junij. Gisteren omstreeks 5 ure na den middag ontlastte zich boven deze gemeente een vreeselijk onweder. In het midden van het dorp Kloosterzande trof de bliksem de geisteng van de boogschutters-societeit *Willem Tell*, die hij geheel verbrijzelde, terwijl het omliggend terrein als met spaanders en splinters bezaaid werd. De donderslag was zoo geweldig, dat in verscheiden omliggende huizen de ruiten aan stukken sloegen. Van verdere ongelukken heeft men tot nog toe niet gehoord.

ASSEN, den 5 Junij. Een der Ingezetenen dezer stad heeft een hond, die twee jongen voedt, bij deze, een moederloos katje met de meeste gewilligheid laat zuigen en met genoegen ziet, dat een jong kipje een vijftal helpt formeeren, dat zeer gelukkig bijeenkanderen in 't zelfde nest logeert. (*Pr. Dr. Cour.*)

ROTTERDAM, 5 Junij. Men verzekert, dat Z. M. de Koning heeft afgewezen het verzoek om gratie, ingediend door *P. Pijnacker*, die bij arrest van het Prov. Geregtshof in Zuidholland van 18 Febr. ll. tot de straf des doods is veroordeeld, ter zake van moedwilligen doodslag, voorafgegaan en gevolgd van diefstal bij nacht, gepleegd in een bewoond huis enz. Men zegt, dat de volvoering van de straf aanstaanden Zaturdag te Gouda zal plaats hebben.

's GRAVENHAGE, 5 Junij. Van eene hooggeachte zijde heeft de heer commissaris van politie te Scheveningen, *F. J. Behr*, ontvangen de milde gift van *f* 200, ten einde naar gelang van de behoeften van ieders gezin, te worden verdeeld onder de overgeblevene betrekkingen van de in den orkaan van den 28 Mei jl. zoo noodlottig verongelukte visschers.

HARDERWIJK, 31 Mei. Verleden Donderdag avond had deze gemeente het voorregt van in zijn midden te zien Z. Exc. den heer Staatsraad Commissaris des Konings in deze provincie, graaf Limburg Stirum. Tegen 6½ ure arriveerde Z. Exc. alhier, vergezeld van den heer hoofdcommies Bauer, en nam zijn intrek bij den heer burgemeester dezer gemeente. Om 7 ure was er ten huize van laatstgenoemden een luisterrijk diner, waaraan de civile en militaire autoriteiten hier ter stede aanwezig deel namen. Daar het doel der komst van Z. Exc. meer betrof het inspecteren van den nieuw aangelegden en voltooiden kunstweg van Harderwijk tot het Uddelmeer, dan wel om de gemeente te inspecteren, zoo werd aan dit laatste ook weinig tijd besteed en vertrok Z. Exc. reeds den volgenden morgen ten 10½ ure van hier, vergezeld van den heer burgemeester, langs den nieuwen grindweg naar Leuvenum, Staverden en zoo vervolgens naar Apeldoorn, om de voorgenomen inspectie over dien weg te houden.

De storm welke hier de beide Pinksterdagen gewoed heeft, heeft aan huizen en velden enorme schade veroorzaakt. De oudste menschen herinneren zich niet een zoodanigen storm ooit beleefd te hebben.

Boomen werden ontworteld, vensters en glazen vlogen als snippers papier door de lucht, een hond die op straat liep werd door een windvlaag opgenomen, alle huizen trilden op hunne fondamenten; reeds is hier bekend dat op zee vele ongelukken zijn gebeurd, onder anderen de Zwolsche stoomboot, genaamd *Admiraal Kinsbergen*, ligt een half uur landwaarts in bij deze gemeente op het droge en is dus reddeloos verloren. Vele visscherschuiten zijn geheel door den wind onttakeld geworden en hebben groote schade geleden. De beurtman, welke des Zaturdags van hier vertrekt op Amsterdam, is Zaturdag op zijn gewonen tijd vertrokken met eenige passagiers aan boord en is Dingsdag morgen hier weder teruggekomen zonder Amsterdam te hebben kunnen bereiken. Alle tuinen zijn hier totaal vernield; het schade is [illegible]

Gisteren middag bevond zich op de stoomboot, die ten half vijf ure van Amsterdam derwaarts vertrekt, een burgerpersoon, in een eenigzins beschonken toestand. Hij had kennis gemaakt met eenige O. I. militairen, die zich ook aldaar bevonden, en tracteerde hen op rijnsche wijne, derwijze, dat de kapitein van de boot argwaan kreeg en den hofmeester verbood meer te tappen voor dien persoon. Hij gaf voor dienst te willen nemen voor O. I. De kapitein bemerkte welras dat die man in het bezit was van zeer veel geld; hij wist met een mooi praatje al dat geld van hem ter bewaring te ontvangen, alsmede ook eene portefeuille, waarin negentien stuks quitantiën, geteekend door den directeur der pijpgazcompagnie te Amsterdam, op de Schans. Al dadelijk ontstond er vermoeden dat genoemde persoon in het bezit was van geld dat hem niet in eigendom behoorde, weshalve de kapitein dadelijk bij aankomst te Harderwijk den heer kantonregter van het voorgevallene kennis gaf, die van die verklaring proces-verbaal opmaakte en vervolgens bedoelden persoon in verhoor nam; alhoewel hij beschonken was bleek het al dadelijk dat het door den kapitein vermoede waarheid was, hetwelk ten gevolge had dat een bevel tot voorloopige in hechtenisstelling werd uitgevaardigd, en de persoon in arrest gehouden. Heden morgen is het verhoor voortgezet en heeft bedoelde persoon volledige bekentenis gedaan, welke hierop neerkomt, dat hij was genaamd *Mathijs Nagell* en geëmploijeerd bij de pijpgascomp., op de Schans te Amsterdam, directeur de heer *Melville*, dat hij belast was om de gelden voor verbruikt gaz op quitantie in te vorderen en op te halen, en dat hij gisteren, daarmede weder belast zijnde, uit verdriet over den achteruitgang zijner finantiën een borrel te veel had gedronken en vervolgens zich met het geld dat hij reeds opgehaald had, na daarvan eerst nog een horlogie gekocht te hebben, uit Amsterdam had verwijderd, zonder bepaald doel waarheen zich te begeven. Op last van den heer kantonregter is genoemde persoon reeds heden weder naar Amsterdam opgezonden, ten einde aldaar aan de justitie overgeleverd te worden. Eere zij toegebragt aan den wakkeren kapitein der boot, die ook wederom hierin heeft getoond van een ferm en inanmoedig karakter te zijn, en die door zijne verstandige handelwijze ten deze aan de justitie eene groote dienst heeft bewezen.

— Een jongeling te Nieuwveen, die met zijne beminde op den 2den Pinksterdag was uitgereden, keerde Maandag nacht terug, maar had het ongeluk met paard en rijtuig in den Amstel te storten en te verdrinken. Het meisje en het paard zijn nog gered.

In het Soerensche bosch zijn ll. Maandag 216 hooge opgaande boomen en meer dan 2000 dennen omgewaaid.

ROTTERDAM, 1 Junij. Men verneemt dat eergisteren, van de verongelukten met de gezonken stoomboot de *Langstraat*, op het Bergsche veld vijf lijken zijn opgevischt.

GORINCHEM, 31 Mei. Uit Loevestein wordt gemeld, dat de oude lindeboom, welke aldaar staat, en, volgens de overleveringen, door *Elsje van Houweningen*, gedurende de gevangenis van den beroemden *Hugo de Groot*, op dat fort geplant zoude zijn, door den storm van 28 dezer zijne kruin heeft verloren.

DELFT 31 Mei. In het Westland is door den storm aan het veldgewas groote schade veroorzaakt. Met de aardappelen ziet het er treurig uit, het loof is meerendeels zwart, vooral ook hebben de aal- [illegible] veel geleden. Met de vruchtboomen daarentegen is het nog al meegevallen, en ook de wijngaarden, die meer tegen den N. en NW. wind zijn gebouwd, zijn ook zonder belangrijke schade vrijgekomen.

's GRAVENHAGE, 31 Mei. Volgens het laatste berigt is, hetgeen te vreezen was, helaas verwezenlijkt. In den orkaan is nog stellig een tweede pink verongelukt, terwijl omtrent eene derde gegronde bezorgdheid bestaat.

Volgens uit zee door visschers aangebragte tijding, is ook een der pinken van den reeder *P. de Niet* vergaan. Daarop bevindt zich, behalve de bemanning, een jongentje van twaalf jaren, dat uit liefhebberij met zijn vader was afgevaren, hetgeen op de pink van reeder *B. Pronk*, met betrekking tot 2 kinderen, mede het geval is. De derde schuit, die men vermoedt dat verongelukt zoude zijn, is van den reeder *Groen*. Van een der pinken van den reeder *Bruin* is, in den nacht van Maandag op Dingsdag jl., op de hoogte van Texel, een matroos over boord geslagen en in de golven weggezonken.

Men denkt nog deze week de lading uit de gestrande stoomboot *Therese* geborgen te zullen hebben. Vele nieuwsgierigen bezoeken, gedurende den geheelen dag, het strand om het schip te bezigtigen, en een ieder erkent dat de orde op eene loffelijke wijze wordt gehandhaafd.

's GRAVENHAGE, 1 Junij. Het getal der verongelukte Scheveningsche pinken bedraagt, behalve de reeds gemelde, thans vier, als nog een van den reeder *B. Pronk* en een van den reeder *D. Bruin*, waarbij 28 visschers en 3 kinderen zijn omgekomen.

Vooral benoorden Texel drijven er vele goederen. Te Scheveningen wordt veel talk aangebragt; ook zijn aldaar eenige deelen opgevischt.

VLISSINGEN, 29 Mei. Door schipper van der Staal, voerende den Ned. loodskotter no 2, is alhier aangebragt de door hem, op de hoogte van Maasbank in de Noordzee, geredde bemanning van de Noordsche bark *Express*, kapit. *Johansen*, van Gothenburg naar Bordeaux, welk vaartuig hij met gekapte masten in zinkenden staat aantrof. Eerst bij de zesde poging, met groot levensgevaar, mogt het hem gelukken de dertien manschappen op te nemen. Kapitein *Johansen* was door het kappen van den grooten mast zwaar aan het been gewond en wordt doelmatig verpleegd.

DORDRECHT, 6 Junij. De kabel in de Oosterschelde is hersteld; de geheele Zeeuwsche lijn is nu weder in orde.

AMSTERDAM, 7 Junij. Naar men verneemt zijn onlangs onderscheidene winkeliers opgelicht door eene juffrouw van ruim 30 jaren, die goederen gekocht en daarvoor wissels in betaling gegeven heeft, meestal van een hooger bedrag dan de koopsom, zoodat haar nog gelden werden uitgekeerd. Die wissels, op een respectabel persoon buiten de stad getrokken, zijn onbetaald teruggekomen. Deze bedriegster, die zich zeer sedig weet voor te doen, [illegible] met witten spencer hoed, zwarte voile, lige grijzen mantel op zwart zijden japon. Zij zal vermoedelijk hare bedriegerijen hier of ook in andere plaatsen voortzetten.

MONNIKENDAM, 6 Junij. De ansjovisvangst is "in dolen zomer" zeer voordeelig, waardoor alhier aan vele menschen brood wordt verschaft. Dagelijks komt eene menigte aan. Alleen gisteren zijn hier vier en een half millioen aangebragt.

ZIERIKZEE, 5 Junij. Eergisteren werd deze stad bezocht door de heeren *Conrad*, inspecteur van den waterstaat en president der commissie voor het Suezkanaal en jhr. *Orth*, hoofdingenieur in deze provincie. Gisteren begaven beiden zich met den ingenieur *van den Santheuvel* naar den dijkval in Flauwers en naar de Oud Haeve, alwaar de Centrale directie van Schouwen hen opwachtte.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 5 Junij. Te Holthausen in Westfalen stierf dezer dagen zekere *Siepmann*, denkelijk de oudste soldaat der Rijnprovincie, naardien hij nagenoeg den honderdjarigen leeftijd bereikt had. Hij diende nog onder *Frederik den Groote*, maakte de veldtogten in Holland en Frankrijk in de jaren 1787 tot 1793 mede, en was tot het jaar 1805 scherpschutter bij de grenadier compagnie van *Schenck*. Hij verkeerde dikwijls in levensgevaar, maar is nooit ziek geweest, en had tot kort voor zijnen dood nog krachten genoeg behouden om een klein huis, toegelegd jaarlijks een eene toelage uit vrijwillige inschrijvingen persoonlijk te komen ontvangen.

FRANKRIJK.

Te Marseille zijn berigten uit Napels van 29 Mei ontvangen, inhoudende dat de opstand te Palermo en het bombardement dier stad daar bekend waren, ofschoon de Regering sedert het bulletin van 27 Mei niets had openbaar gemaakt. Eene koortsachtige beweging heerscht in die hoofdstad; tusschen officieren en burgers was in het Café Europa twist ontstaan en in de Toledostraat de kreet: Leve Palermo! gehoord. Men wist dat *Garibaldi*, na een voorgewenden aftogt, op eens terug is gekeerd, toen de bevolking reeds in opstand was. De strijd is vreeselijk en wanhopig geweest, zelfs vrouwen namen er deel aan. Eindelijk zijn de troepen teruggedreven; waarna het bombardement door de schepen aanving. Men verzekert dat de Engelsche admiraal de officieren der vreemde schepen, zelfs van de Oostenrijksche, bij zich vereenigd heeft, en dat allen gezamenlijk den bevelhebber der Napelsche vloot gesmeekt hebben het vuur te staken.

— *Garibaldi*, zoo zegt men hier, had aanvankelijk de voordeelige voorwaarden niet willen toestaan dat de generaal Lanza en zijne troepen, na het ontruimen van Palermo, met alle krijgseer zouden uittrekken en hun materieel op de Koninklijke vloot inschepen, naardien hij begeerde dat de bezetting de wapenen nederlegde en dat eene som vijf millioen uit de schatkist aan Palermo werd teruggeven. De tusschenkomst der Engelsche en Fransche Consuls zou hem tot andere gedachten hebben gebragt. Nu blijft het nog altijd onzeker of de gesloten overeenkomst de geheele ontruiming van Sicilie in zich sluit, dan of de Koninklijke troepen zich naar Messina hebben kunnen begeven. Sommigen leveren dit laatste, terwijl men uit het berigt van den *Constitutionnel* zou opmaken, dat de bezetting van Palermo regtstreeks naar Napels moest wederkeeren.

— De familie van Nino Bexio heeft van hem een eigenhandigen brief uit Misilmeri, gedagteekend 26 Mei, ontvangen, waardoor aan alle geruchten wegens zijn sneuvelen voor goed een einde is gemaakt.

PARIJS, 5 Junij. *l'Opinion Nationale*, die men den *Moniteur* van *Garibaldi* noemt en het bijna erkend orgaan is van het Palais Royal, bevat een artikel, getiteld: Naar Napels! waarin het blad aan *Garibaldi* den raad geeft om zich niet op te houden met de belegering van Messina, maar op Napels los te gaan. Het eindigt aldus:

"*Vultum feri*—"mikt op het hoofd," zeide *Cesar* tot zijne soldaten dangs voor den slag van Pharsalia. Op het hoofd, d. i. op Napels, moet er gemikt worden, op dat stelsel van plundering en bespieding, dat de schandvlek en de geessel is van Italie en de laatste hoop van Oostenrijk. Geen oponthoud, geene belegeringen, en voorwaarts! wanneer de middelen ontbreken, de moed der bevrijders en de medewerking des volks zullen er in voorzien."

Duidelijk genoeg!

Intusschen is alles nog niet uit in Sicilie, noch zelfs te Palermo. Om eene of andere rede is het bombardement hervat, nadat de wapenstilstand ten einde was geloopen.

— De ontmoeting van den Keizer en de Keizerin met de Keizerin-Weduwe van Rusland is zeer koel geweest. Twee malen, eens des avond en daarna den volgenden morgen, hebben de Keizerlijke personen elkander gesproken. Ondanks des aandrag des Keizers heeft de Keizerin-Weduwe geen gemeenschappelijk diner en dejeuner aangenomen en het verdient opmerking dat de *Moniteur* geen officieel verslag geeft van de ontmoeting, maar zich bepaalt tot het overnemen der verslagen van de Lyonsche bladen. Dit is het gevolg van een weinig bekend feit: de persoonlijke afkeer der Keizerin-Weduwe van Keizer *Napoleon* en vooral van de Keizerin. Bij gelegenheid van de ontmoeting te Stuttgardt, tusschen *Napoleon* en den *Czaar*, had de eerste gewenscht dat de beide Keizerinnen daarbij tegenwoordig waren. Maar de Germaansche fierheid kwam op tegen dien wensch. De Keizerin van Rusland, gesproten uit een regerend Vorstengeslacht, [illegible] eene ontmoeting met eene andere Keizerin, slechts afkomstig van eene adelijke familie, niet hebben begeerd. De etiquette daarenboven duldde het niet. Zoodat Keizer *Napoleon* de Keizerin Eugenie niet heeft kunnen binnenleiden in den kring der Souvereinen van het oude Europa. De Koningin van Engeland, de Koning van Piemont en Vorsten of Vorstinnen van Staten van den tweeden rang hebben al lang het Hof van Frankrijk bezocht.

Buiten eenige persoonlijke grieven hebben deze familievooroordeelen de ontmoeting zeer koel doen zijn. Het was dan ook alleen op aandrang van haar zoon dat de Keizerin-Weduwe er in had toegestemd, om, gedurende van Staat, over Lyon te reizen; het was almede op dringend verlangen der Russische Regering, dat zij er in had toegestemd haar verblijf te Nizza niet, te beëindigen en eene Fransche verwachting na [illegible]

[illegible] Een van de dagbladen deelt een [illegible] van Palermo en [illegible] bombardement [illegible] wapenschorsing [illegible]

Palermo, 26 Mei. [illegible]

Vauban, op de reede van Palermo.

[illegible] morgens ten vier ure. Garibaldi heeft [illegible] het hoofd zijner troepen, te paard en met het vaandel van Italie in de hand, in den strijd geworpen. Achter hem kwamen de alpenjagers, die zich met de bajonet op de Napolitaansche troepen wierpen, met de snelheid en het geweld des bliksems; niets hield hen terug. In midden der drie uren waren zij meester van de helft der stad.

"Teruggedrongen en overwonnen, zijn de Koninklijke troepen begonnen de stad te bombarderen en van zeven ure des Zondags morgens af tot Maandag morgen ten drie ure hebben zij onophoudelijk granaten en bommen geworpen op de ongelukkige stad, die voor een groot gedeelte in brand stond.

"Eindelijk, des Maandags morgens, heeft *Garibaldi*, die zich gedurende den nacht van de andere helft der stad meester gemaakt had, voor goed de troepen voor zich uitgejaagd. Met behulp van vaartuigen hebben zij zich kunnen terugtrekken in het versterkte kasteel, dat nog niet genomen is. Op dit oogenblik bezitten de Napolitanen nog slechts dit kasteel, het Koninklijk paleis (dat thans door de Garibaldianen met kracht wordt aangevallen) en het gebouw der finantiën.

"Intusschen meenen alle officieren der vreemde oorlogsvaartuigen die voor Palermo stationneren, dat de positie niet langer houdbaar is voor de Koninklijke troepen en dat binnen 24 uren zich geen enkele Napolitaan meer in Palermo zal bevinden. Heden morgen ten vijf ure heeft het volk de kazernes vernietigd, welke de troepen hadden verlaten. Al de meubelen en keukengereedschappen zijn in handen der Garibaldianen gevallen.

"Heden morgen vond de Kanselier van het Fransch consulaat *Garibaldi*, zittende op een marmeren fontein; te midden van een der openbare pleinen in het midden der stad, met eene kaart of liever een platte grond van Palermo op zijne knieën, welke hij bestudeerde om zijne aanvallen te combineren. Hij heeft aan de Napolitaansche autoriteiten doen weten dat, wanneer het bombardement niet ophield en wanneer men geen einde maakte aan het voortaan nutteloos bloedvergieten, hij genoodzaakt zou zijn weerwraak uit te oefenen; dat hij 200 Napolitaansche gevangenen had en daarvan telkens een zou doen fusilleren wanneer een bom in de stad viel. Op dit oogenblik heeft het bombardement gelukkig opgehouden. Wij hebben naauwelijks den tijd gehad om ons, voor den aanvang van het bombardement, aan boord der Fransche schepen te begeven. Goddank, wij zijn thans veilig.

"De aanval op het kasteel zal beginnen. Een Napolitaansche stoomboot is heden morgen ten tien ure aangekomen en na hoogte genomen te hebben van den staat van zaken onmiddellijk naar zee teruggekeerd."

La Patrie vervolgt deze berigten met te zeggen dat de aanval op het kasteel, den 28 dezer door *Garibaldi* persoonlijk met zeldzamen moed en koendenheid geleid, met een vreeselijk vuur door de Napolitanen werd beantwoord. Door bemiddeling van de consuls werd, zegt men, een eerste wapenstilstand voor zes ure gesloten. Men zegt verder, en dit feit wordt door onderscheidene depeches bevestigd, dat de Engelsche admiraal te kennen heeft gegeven dat het verlies van Palermo door het Koninklijke leger hem eene uitgemaakte zaak toescheen, en dat daarom de strijd niet weder moest worden hervat.

Zonder zich even bepaald uit te drukken, moeten echter de bevelhebbers der andere vreemde eskaders de noodzakelijkheid hebben betoogd van een langduriger wapenstilstand. De generaal *Lanza* vroeg derhalve een nieuwen wapenstilstand, die werd toegestaan en waarvan onmiddellijk berigt werd gezonden naar Napels. Intusschen beraadslaagde men over de voorwaarde eener capitulatie; generaal *Lanza* vermeende dat hij, wijl zijne positie nog zeer goed houdbaar was, regt had om den aftogt van zijne troepen met krijgseer hetzij naar Napels, hetzij naar Messina, te eischen. *Garibaldi* verklaarde openlijk dat hij zich in exceptionele omstandigheden bevond en geroepen was tot het tot stand brengen van een naauwelijks aangevangen arbeid: de vereeniging van Italie; dat hij dus, ofschoon den moed der troepen willende huldigen, te zeer behoefte had aan wapenen om den aftogt naar Napels of Messina toe te staan, maar hunne internering op een door hem aan te wijzen punt verlangde.

De inname van *Palermo*, vervolgt *la Patrie*, bragt in geheel Italie een onbeschrijfelijken indruk te weeg. *Garibaldi's* aanzien is tot eene verbazende hoogte gestegen; men verwacht van hem dat hij regtstreeks Napels zal aantasten. Het blad doet evenwel opmerken dat, zoo iemand, *Garibaldi* de man zou zijn in staat om zulk een vermetel plan te verwezenlijken, dat dit echter zeer veel kansen tegen zich zou hebben, vooral ook het groote verschil tusschen het volk van Napels en van Sicilië.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Junij. — Een artikel in het *Cornhill Magazine* hoont de zamlacht in sterke mate. Het strekt om te betoogen dat het voor Engeland gevaarlijk zijn zou zich alleen op zijne vloten en de verdediging zijner kusten te verlaten, naardien een verloren veldslag voldoende zijn zou om het onbeschermd Londen ter prooi eens vijands te maken, die zich door eene algemeene plundering over zoo vele vroeger ondergane vernederingen wreken zou. De steller van het artikel wil derhalve vijf of zes sterke forten rondom de hoofdstad doen bouwen, die haar van verschillende zijden en op verschillende wijze tegen overval dekken zouden.

— Nadat fiks stelden Zaturdag voormiddag een hevige stortregen gevallen was, stak tegen vier ure andermaal een hevige storm uit het zuidoosten op, die tot Zondag morgen voortduurde, en zoowel in deze hoofdstad zelve als in [illegible] ontstaan groote schade heeft aangerigt. Eene menigte daken en schoorsteenen werd vernield en het getal der boomen die uit den grond gerukt of [illegible] is naauwelijks met juistheid te tellen. [illegible] beschadigde wegen leverden op nieuw een treurig schouwspel op. In Westminster zijn twee [illegible] hoofd [illegible]

— Het getal der [illegible] schipbreuken gedurende de maand Mei bedraagt 124, en dat [illegible]

[illegible] bij een [illegible] van eene beweging in Belgie, tot inlijving van dit land bij Frankrijk. Deze beweging, waarvan Frankrijk, naar men zich overtuigd houdt, niet vreemd zal zijn, moet hoofdzakelijk uitgaan van de industriële en handelskringen aldaar.

— De storm der laatste dagen heeft gelijk niet anders te verwachten was, veel onheilen aangerigt. Reeds zijn van onderscheidene plaatsen der kust tijdingen van scheepsrampen ontvangen. Zoo wordt uit Yarmouth gemeld, dat aldaar op een dag acht vaartuigen met man en muis zijn vergaan; de namen dier schepen zijn nog onbekend.

In het binnenland en vooral in Yorkshire zijn geheele kudden jonge schapen tengevolge van het noodweer omgekomen, terwijl massa's boomen werden ontworteld.

— Om zich eenig denkbeeld van het drukke verkeer in deze hoofdstad te vormen, kan o. a. dienen, hoe uit een door den hoofdcommissaris der City op last van den alderman *Cubitt* ingesteld onderzoek gebleken is, dat dagelijks ruim 700,000 menschen binnen de City komen, waarvan een vierde alleen des nachts.

De ministeriële *Observer*, die tot hiertoe tamelijk veel vertrouwen in Frankrijk en den Keizer betoonde, althans geene groote bezorgdheid aan den dag legde, schijnt ten gevolge der vredelievende rede van den heer *Fould* door eene zekere vrees bevangen te zijn. "De vredelievende toon der door den heer *Fould* te Tarbes gehouden rede, — zegt dat blad, — zal er helaas weinig toe bijdragen om de vrees dergenen te doen bedaren, die in de eerzucht des tweeden Keizerrijks de herleving dier Napoleontische denkbeelden zien, welke, na iederen tocht in Europa aan het wankelen gebragt te hebben, ten laatste den val van het eerste Keizerrijk hebben veroorzaakt. Te vergeefs pleiten de gezwollen zinsneden des Ministers tegen de onverbiddelijke logica der daadzaken. Wij behoeven slechts *een* jaar terug te zien, om even sterke betuigingen van belangloosheid, eene even sterke loochening van elke gedachte aan uitbreiding van grondgebied, en even zulke verwijtingen tegen de belasteraars van Frankrijk te vinden, als in de woorden vervat zijn die onlangs als olie in de opgeruide golven zijn geworpen, die daardoor echter niet gestild worden. En wat is het einde van dat lied geweest? De inlijving van Nizza en Savoije enz." En na nog eenige andere alles behalve vleijende uitdrukkingen, gaat de *Observer* dus voort: "Wij verlangen geen oorlog met Frankrijk; wij zouden eene zoodanige gebeurtenis als de grootste ramp aanmerken die beide Volken treffen kon. Maar wij gevoelen echter dat wij de mogelijkheid van een oorlog in het gezigt moeten durven zien, als wij de achting voor ons zelf als Natie behouden willen en niet voornemens zijn onze stelling onder de Volken op te geven."

Ofschoon wij nu al geen vertrouwen in de officiele verklaringen der Fransche Regering stellen kunnen, hopen wij nogtans [illegible] de beheerscher des Franschen Volks eindelijk tot erkenning van den misslag komen zal, waartoe hij zich door eene rust- en teugellooze eerzucht heeft laten vervoeren. Is dit het geval, dan moet het berouw zich in daden, niet in woorden betoonen. De gelegenheid biedt zich in dit oogenblik voor den Keizer aan om van de opregtheid zijner inzigten te doen blijken. Italie, dat op het punt staat het juk eener eeuwen lange onderdrukking af te werpen, verlangt slechts dat men 't de vrije hand laat om zijn werk te verrigten. Is het den Keizer daarom te doen dat de gebeurtenissen der laatste zes maanden vergeten worden, dat het vertrouwen hersteld wordt, hetwelk hij met eigene handen ondermijnd heeft, dan behoeft hij niets anders te doen dan niet tegen de vrijheid van Italie te intrigeren, en te Rome en Napels die kronkelwegen te vermijden, welke hem te Florence en Bologna zoo weinig voordeel hebben aangebragt."

ITALIË.

TURIJN, 31 Mei. Uit eene zekere bron heeft men de volgende tijdingen uit Sicilie:

Garibaldi heeft den 27 dezer, des morgens ten vier ure, Palermo aan de zuidzijde aangetast. Het gevecht was allerbevigst. Ten tien ure was het geheele stadsgedeelte ten zuiden der Toledostraat in de handen des volks. Toen is een verschrikkelijk bombardement dier stad door de Koninklijke troepen die de forten bezet hielden en door de in de haven liggende vloot begonnen. Naardien het volk voortdurend wederstand bood, trokken de troepen in het Koninklijk paleis, het gebouw der finantiën en het kasteel terug. Van tien tot twaalf ure had er eene soort van wapenschorsing plaats, waarna het gevecht met nog grooter woede hervat werd. Het Koninklijk paleis is door het volk overrompeld en des avonds in brand gestoken.

Al de overige steden van Sicilie zijn, onder de kreten: Leve Italie! Leve *Emmanuel*! in opstand gekomen.

Uit Napels gaan de tijdingen tot 29 Mei. Dien dag verkeerden het Hof en het Ministerie in de grootste ongerustheid. Er werd een Kabinetsraad gehouden, tengevolge waarvan, zegt men, al de Ministers hun ontslag genomen hebben. Het gerucht verspreidde zich dat er van het vormen van een vrijzinnig ministerie sprake was.

RUSLAND.

PETERSBURG, 20 Mei. Met de Chinesch-Russische vriendschap is het gedaan. Voortdurende vijandige handelingen der Mandschuren tegen de handelmaatschappij van de Amur hebben tot gewapende bemoeijingen des Russischen onder-gouvernements aanleiding gegeven. De door de Chinesche Regering aangestelde stadhouder van Mandschurije, voorgevende [illegible] hooding en de diplomatische welsprekendheid van graaf Murawieff wederhouden, van het gevolg geven aan de hem onderhands uit China toegezonden bevelen, wendt thans alles aan om Rusland de kusten van de Amur te doen verlaten. Onderscheidene Russische factorijen zijn afgebrand opgegaan, groote en kleine dorpen uitgeplunderd, de inwoners wanneer zij tegenstand boden gedood, mishandeld, of gevangen genomen geworden, zijn goeden op zich zelf alsmede den ten. De Russische strijdkrachten in die streken zijn betrekkelijk gering. Naardien, sedert graaf Murawieff het stadhouderschap heeft nedergelegd, de Regering het opnemen van alle [illegible] plannen aan de Amur schijnt te hebben gelaten, en bijzondere pogingen nog minder gezind zijn eene zoo blijkbaar middelen toe [illegible] te beoordeelen, zoo het niet te verwonderen zijn dat de geheele Amur binnen korten tijd weder Chineesch werd.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GAUSSEAU, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 4 Julij 1860.

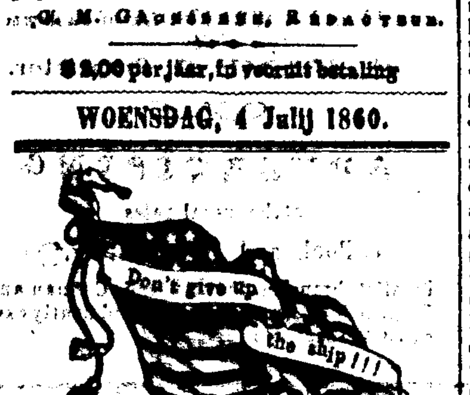

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

(*Voor de Nieuwsbode.*)

De democratische partij is voor gewetensdwang en inquisitie.

'k Erken geen lage slavernij —
Aan niemand onderworpen,
Leef ik en sterf ik frank en vrij;
'k Erken geen wet, geen heerschappij,
Dan naar Godswet ontworpen.

Zelandus (Bellamy), in het vaderlandsche tijdschrift "*De Post van den Nederrijn.*"

Hem wien Neêrlandsch bloed door de aderen vloeit, die wordt zeker warm bij het hooren der woorden *Gewetensdwang en Inquisitie*, en gedenkt aan onze vrijheid minnende voorvaderen in den *tachtig jarigen oorlog* tegen Spanje; alsmede aan de Camisarden in de Cevennen; aan de Hugenooten; aan de Saltzburgers; ja, landgenooten, velen uwer gedenken gewis, hoe het u voor twintig tot dertig jaren geleden in het dierbare Nederland gegaan is. — Nederlanders van geboorte, Amerikaansche burgers door eed, wie onzer denkt niet aan *hem, die* in Nederland met zijn bloed, zijn leven, de vrijheid kocht voor ons als naneven, dien die stervend U en mij tot erfdeel gaf.

Het zal de lezers gewis verbazen, zoo wij zeggen, dat de zoogenoemde Democratische partij voor gewetensdwang en Inquisitie is, en dat *Steven Arnold Douglas*, senator van den staat Illinois, voor de invoering en oprigting dezer helsche gedrochten is, en dan nog wil de zich noemende Demokratische (!!) partij dezen man, die den armen dagloonervverried, tot President maken! — Lezers oordeelt uit het volgende:

Op bladijde 803 derde kolom en 804 eerste kolom van "*The Appendix to the Congressional Globe* 1st *Session, thirty fourth Congress*, zegt Lafayette S. Foster, Republikeinsch senator van Connecticut, (wonende te Norwich, New London County,): "Ik vraag gelegenheid om een bijvoegsel aan te bieden, hetwelk als eene nieuwe afdeeling voorkomt.

Section. — En zij het als wet vastgesteld, dat zoo lang als de bewoners van gezegd grondgebied (Kansas,) zullen voortgaan, eene staatsgrondwet te vormen, overeenkomstig de maatregelen dezer wet, (de Nebraska ook Kansas Nebraska wet,) en zoo lang als genoemd Territoor als Territoor blijft voort bestaan, de volgende afdeelingen, vervat in hoofdstuk eenhonderd een en vijftig, in het boekdeel door den President der Ver. Staten den Senaat overhandigd, als de wetten van Kansas bevattende, worden en bij dezen zijn geheel en al vernietigd en afgeschaft verklaard, te weten:

Afdeeling 12. — Bij aldien eenige vrije persoon, door spreken of door schrijven beweert of staande houdt, dat men het regt niet heeft, om slaven in dit Territoor te houden of op dit grondgebied zal invoeren, eenig boek, nieuwsblad, tijdschrift, vlugschrift of rondgaande brief, inhoudende eenige ontkenning van het regt om in dit Territoor slaven te houden, zal zoo iemand aan hoogverraad schuldig gehouden, en met kerkerstraf met zwaren arbeid voor eenen tijd, niet minder dan twee jaren, gestraft worden.

Afdeeling 13. — Geen persoon, welke wegens de stem des gewetens tegen het houden van slaven is, of die welke niet het regt erkent slaven in dit Territoor te houden, zal als gezworene, in het onderzoek van eene aanklagt voor de overtreding van eenige dezer afdeelingen in deze wet, zitten.

Burgers leest en herleest deze artikelen nogmaals! Zij behooren tot de wetten, welke de Missouri-grensbandieten met kanon, moord-geweer en moord-dolk in Kansas bragten en maakten, en daarna weder weg gingen, dat was de Demokratische "*Squatter Souvereignty*" later door zijne demokratische heiligheid tot "*Popular Souvereignty*" herkneed, en door "*de alleen ware moeder*" de Demokratie gebakken, doch het blijft deeg en is niets meer dan een "*Dough-face*," dat is deeg-gezigt.

Beide artikelen zijn tegen de Grondwet der Vereenigde Staten, zie artikel 6 vers 3 en artikel 1 van het bijvoegsel der Grondwet zoo even genoemd. De voorslag des heeren Foster's om deze geweten dwingende wet te herroepen en te vernietigen, werd door de Demokratische leden met geweld afgestemd; — zie in genoemd werk op bl. 804, eerste kolom, dat velen schreeuwden: (regel 47 van boven), "*Laat het ons geheel afstemmen.*"— Het "*Ja en Neen*" werd gevraagd, twee en dertig stemden "*Neen*," dat is tegen de vernietiging, en dertien stemden "*Ja*," dat was voor de vernietiging, en *voor de vrijheid des gewetens*. Onder degenen, welke voor de instandhouding van deze door vreemden opgedrongen Inquisitie-wet stemden, behooren *Lewis Cass* uit Detroit, (thans minister van staat) en *Charles E. Stuart*, uit Kalamazoo, beiden senatoren van Michigan, u door "*De Hollander*" immer aangeprezen! (Mr. Doesburg waarom !!!!) *Henry Dodge* uit Dodgeville in Wisconsin, *George W. Jones*, uit Dubuque in Iowa, en *Steven Arnold Douglas*, uit Chicago, vroeger uit Quincy in Illinois. Burgers, dit zijn de lieden, welke u de gewetens vrijheid ontrooften, en dat tegen uitdrukkelijk bevel der Grondwet der Vereenigde Staten, en: "*wij houden op de Grondwet gezworen*," (zal misschien de Hollander zeggen!).

Hier hebt gij ook eenige namen die *voor de vernietiging* dezer schandelijke wet stemden: — *Charles Durkee*, uit Kenosha in Wisconsin; *John P. Hale*, uit Dover in New Hampshire; *William Pitt Fessenden*, uit Portland, in Maine; *Foster*, hier boven genoemd; *William H. Seward*, uit Auburn, in New York; *Lyman Trumbull*, uit Alton, in Illinois; *Benjamin F. Wade*, uit Jefferson, in Ohio; en *Henry Wilson*, uit Natick, in Massachusetts.— Voor deze lieden tracht "*De Hollander*" u altijd vrees aan te jagen, of te maken dat gij met minachting op hen, wegens hunne vrijheidsgrondbeginselen, zoudet nederzien.

Lezers, leest nogmaals bovenstaande artikelen; zij verbieden u en ons het vrije onderzoek in het midden onzer huisgezinnen; zij beletten ons onze kinderen christelijk op te voeden; zij vernietigen het gevoel van christelijke broederliefde. De wet brengt ons, en misschien levens lang, in de gevangenis, zoo wij de schriften van Washington, Jefferson, Henry, Madison, Monroe, Franklin, Adams en vele andere mannen uit en aan den tijd der Revolutie, in ons bezit in Kansas hadden; en *niet alleen* de boeken die zij schreven, *maar zelfs het lands Archief*, namelijk "*The Congressional Globe.*— Nederlanders bij geboorte, Amerikaansche burgers door eed op de Grondwet, wilt gij voor zulke wetten den nek krommen, die u zelfs den Bijbel en godsdienstige schriften ontrouden, die u sommigen der kerkvaders zouden ontrooven, die u, zoo gij Roomsch Catholijk zijt, vele brieven der pausen verbieden te hebben of zelfs de besluiten veler conciliën. Wij voor ons zeggen en zweren: dat wij nooit voor zulke wetten zullen buigen *zelfs al grijnsde ons de afgrond aan met al zijne duizend tallen.*

Landgenooten, denkt aan onze voorvaderen, hoe zij zich voor hunne gewetens vrijheid en die van hun nakroost op moordschavotten lieten ontlijven; denkt aan de bloed-bruiloft in Parijs; denkt aan de moord-tooneelen te Naarden, Haarlem, Zutphen en aan den slag op de Mookerheide; denkt aan Leiden, hier riepen onze voorouders de woeste baren der zee tot hunne hulp in. Gij vrouwen, denkt aan Kenau Simons Hasselaar. Gij jonge dochters, denkt aan de Haagsche Jonkvrouw, Magdalena Moons; zij schreef Baldes, toen zij vernam dat hij Leiden, met stormloopen wilde nemen: "*Geen hand met bloed bevlekt zij ooit de mijne.*" Onze vaders, daar tot waggelen de schimmen uitgeteerd, riepen van Leidens muur: "*Al hebben wij den linker arm door honger opgegeten, dan zullen wij ons met den regter nog verdedigen.*"—Burgers, zoo is het streven der Demokratie voor gewetens dwingelandij. — Gij moogt niet onderzoeken; door slinksche wegen zoekt men u te misleiden; wij zeggen u: verkoopt niet de gewetensvrijheid van u en uwe kinderen voor eenen schotel moes, gelijk dit Democraten doen. Wij zijn kinderloos, doch zullen ons goed en ons bloed voor de gewetens vrijheid van uw nakroost verpanden!

Uw vrijheid lievende landgenoot
H. DE JAGER.

GALENA 16 Junij.

☞ *P. S. De Grondwet gelieve dit op te nemen.*

(*Ingezonden.*)

Aan de Hollanders te Milwaukee.

De, in de *Nieuwsbode* aangekondigde meeting van Hollanders te Milwaukee, had op Dingsdag l.l. plaats. Met genoegen berigten wij thans, dat deze meeting door een groot aantal Hollanders werd bezocht, en verblijdend is het, daar te mogen bijvoegen dat de Vergadering blijken gaf van die goede eensgezindheid en eendragtige zamenwerking, waar door iets groots en goeds kan worden tot stand gebragt. Er werd dan ook eenparig besloten en vastgesteld, dat de handelingen der nog te houden meetings, daartoe zouden dienen, om de beginselen der Republikeinsche partij te verkondigen en te verdedigen, en verbond zich ieder der aanwezigen als een getrouw aanhanger dezer partij te zullen handelen.

Er is alzoo een Republikeinsche club georganiseerd van Hollanders te Milwaukee, die hare eigene meetings zal houden, en tevens in gemeenzaam overleg zal handelen met die, welke door onze Duitsche medeburgers is tot stand gebragt. Een committee van twee personen, een Duitscher en een Hollander, staan in verbinding met het Republican Central-Committee te dezer stede.

Hollanders! die de vorige meeting hebt bijgewoond, gij hebt door uwe handelwijze een navolgenswaardig voorbeeld gegeven, dat, zoo wij hopen, niet zonder invloed zal blijven, op velen onzer Landgenooten alhier, die tot nog toe onverschillig zijn voor de goede zaak, of nog op twee gedachten hurkende, aarzelen welke partij te kiezen.

Gaan wij op deze wijze voort, eendragtig en met verstandig overleg te handelen, dan bestaat er goede hoop bij de aanstaande verkiezing, al de Hollanders al hier als eene kleine keurbende te zien optrekken naar de stembus, om daar als een eenig man, te stemmen voor Abraham Lincoln van Illinois en Hannibal Hamlin van Maine.

Eene volgende meeting is bepaald op Vrijdag den 6den Julij, des avonds ten half acht ure in het Duitsche schoollokaal van den Heer N. Schans, Cherrie-Straat tusschen de 12de en 13de straat, in de 9de Ward. Ieder Hollander te M. wordt vriendelijk uitgenoodigd onze meetingen bij te wonen.

J. JOBSE, secretaris.

Milwaukee, 27 Junij 1860.

Harddraverij!

Zoo als de zaken tegenwoordig staan, hebben wij eene duchtige harddraverij om het Presidentschap te wachten, zoo als in de geschiedenis der Vereenigde Staten nog niet voorkomt. Elken dag daagt er een nieuwe harddraver op, en neemt de harddraverij in belangrijkheid toe. 't Zal den Democraten vrij moeijelijk vallen om eene keuze te doen, op welken harddraver zij wedden zullen, want het getal der democratische candidaten voor het Presidentschap neemt op eene onrustbarende wijze toe. De poging der democratische Conventie te Baltimore om de democratische partij te vereenigen is mislukt, en de eendragt is meer dan ooit uit die partij geweken. Die verdeeldheid is een goed voorteeken voor de Republikeinen. De slavenbaronnen hebben *Douglas* verworpen en eenen anderen candidaat benoemd, die, volgens de rodekaveling van de "*Hollander*," meer bijbelsch, meer christelijk democratisch is, namelijk den tegenwoordigen Vicepresident *Breckenridge*, die dagelijks den *God der liefde* dankt voor dien *liefdeloosen* zegen van het Zuiden, de afrikaansche slavernij. De heer *Benjamin Fitzpatrick*, die op het Douglas ticket of stembiljet voor Vice-President was benoemd, heeft verklaard dat hij van den ganschen allendigen rommel niets weten wilde, en derhalve heeft het *Douglas* Central comité den heer *Johnson*, van Georgia, in zijne plaats als candidaat voor het Vicepresidentschap benoemd.

De tickets staan dus nu als volgt:

HET WINNENDE TICKET. (waarschijnlijk.)

Voor President—Abraham Lincoln, van Ill.
Voor Vice President—Hannibal Hamlin, v. Me.

HET CONSTITUTIONELE TICKET.

Voor President—John Bell, van Tenn.
Voor Vice President—Edward Everett, v. Mass.

HET NATIONALE DEMOCRAT. TICKET.

Voor President—John C. Breckinridge, van Ky.
Voor Vice President—Jo Lane, van Oregon.

HET DOUGLAS DEMOCRAT TICKET.

Voor President—Steven A. Douglas, van Ill.
Voor Vice Presid.—Herschel V. Johnson, v. Ga.

HET ONAFHANKELIJKE TICKET.

Voor President—Sam Houston, van Texas.
Voor Vice President—Brigham Young, v. Utah.

☞ Ziet daar dus een ruimpeld voor eene vrije keus.

"Douglas mag draven door dun en door dik —
Zwijg toch "*Hollander*," op Lincoln wed ik.

De beruchte *Wise*, gewezen gouverneur van Virginia, de beul van Osawatomie Brown, en de Richmond *Enquirer* hebben zich voor *Breckenridge* en *Lane* verklaard. — Een leelijke ketting aan den poot van dien harddraver!

Het Republikeinsche platform.

Besloten, dat wij, de afgevaardigde vertegenwoordigers der republikeinsche kiezers der Vereenigde Staten, in Conventie vergaderd, in de vervulling des pligts, dien wij aan onze lastgevers en ons land verschuldigd zijn, ons vereenigen in de volgende verklaringen:

1. Dat de geschiedenis der natie, gedurende de laatste vier jaren, de doelmatigheid en noodzakelijkheid van de oprigting en de voortduring der Republikeinsche partij ten volle bewezen heeft; en dat de oorzaken, die dezelve in het aanzijn riepen, blijvend in haren aard zijn, en thans meer dan ooit te voren, hare vreedzame en grondwettige zegepraal eischen.

2. Dat de handhaving der grondbeginselen, afgekondigd in de Onafhankelijkheidsverklaring en begrepen in de Bonds Grondwet, (Federale Constitutie,) — dat alle menschen gelijk geboren zijn, dat zij door hunnen Schepper met zekere onvervreemdbare regten zijn begiftigd; dat tot dezen behooren leven, vrijheid en het najagen van geluk; dat, er om deze regten te verzekeren, besturen onder de menschen worden ingesteld, die hunne regtvaardige magt van de toestemming der bestuurden ontvangen — noodzakelijk is voor het behoud van onze republikeinsche instellingen; en dat de Bond-Grondwet, de Regten der Staten, en de Unie der Staten moeten en zullen behouden worden.

3. Dat aan de Unie der Staten deze natie haren ongehoorden aanwas in bevolking te danken heeft, hare verbazende ontwikkeling van stoffelijke hulpbronnen, hare snelle vermeerdering van rijkdom, haar geluk binnen 's lands en hare eer buiten 's lands; en dat wij een afgrijzen hebben van alle plannen tot Unieontbinding, uit welke bron zij ook komen. En dat wij er het land mede geluk wenschen, dat niet een Republikeinsch lid van het Congres de bedreigingen van Unieontbinding geuit of gesteund heeft, die zoo dikwijls door Democratische leden gedaan zijn, zonder berisping en met toejuiching van hunne politieke verwanten; en dat wij de bedreigingen van ontbinding der Unie, in geval eene volksbeweging hare magt omver werpt, aanklagen, als loochenende de wezenlijke grondbeginselen van een vrij bestuur, en als eene bekentenis van beoogd verraad, dat een verontwaardigd volk gebiedend verpligt is streng te berispen en voor altijd tot zwijgen te brengen.

4. Dat het ongeschonden bewaren van de Regten der Staten, en voornamelijk het regt van elken Staat om zijne eigene huisselijke instellingen, uitsluitend volgens zijn eigen oordeel te regelen en te besturen, noodzakelijk is voor dat evenwigt van magt, waarvan de volmaaktheid en duur van ons politiek gebouw afhangt; en dat wij den onwettigen inval door gewapende magt op den grond van elken Staat of elk Territoor, het doet er niet toe onder welk voorwendsel, afkeuren, als tot de zwaarste der misdaden behoorende.

5. Dat de tegenwoordige Democratische Administratie onze slechtste verwachtingen ver heeft overtroffen, in hare onmatige dienstbaarheid aan de afpersingen van een sectioneel belang, gelijk voornamelijk gebleken is, uit hare wanhopige pogingen, om het protesterende volk van Kansas de schandelijke Lecompton Constitutie op te dringen; uit het verklaren, dat de persoonlijke betrekking tusschen meester en knecht, eenen onbevoegden eigendom in personen in zich besluit; uit hare poging om overal, te land en ter zee, door de tusschenkomst van het Congres en der Bonds Hoven, de ongemeene eischen van een zuiver plaatselijk belang door te zetten; en uit haar algemeen en onveranderlijk misbruik van de magt, door een vertrouwend volk aan haar toevertrouwd.

6. Dat het volk met regt met bezorgdheid de roekelooze verkwisting beschouwt, die in elk departement van het Bonds Gouvernement heerscht; dat eene terugkeering tot strenge zuinigheid en verantwoordelijkheid onmisbaar is, om het stelselmatige plunderen der publieke schatkist door begunstigde aanhangers te doen ophouden; terwijl de jongste verbazende onthullingen van bedriegerijen en verdorvenheden in de Bonds-Metropolis aantoonen, dat eene geheele verandering van administratie gebiedend vereischt wordt.

7. Dat de nieuwe leer, dat de Constitutie, door hare eigene kracht slavernij in alle Territoren der Vereenigde Staten brengt, eene gevaarlijke politieke Ketterij is, in strijd met de duidelijke bepalingen van dat instrument zelf, met de uitlegging onzer tijdgenooten, en met wetgevend en regterlijk verleden, oproerig is in hare strekking, en verwoestend voor den vrede en de harmonie van het land.

8. Dat de regte toestand van al het grond gebied der Vereenigde Staten die van vrijheid is; dat daar onze Republikeinsche vaders, toen zij in al ons nationaal grondgebied de slavernij afschaften, verorderden dat "geen persoon van leven, vrijheid of eigendom zou beroofd worden, zonder den behoorlijken loop der wet," wordt het onze pligt, door wetgeving, steeds wanneer zoo danige wetgeving noodzakelijk is, deze bepaling der Constitutie tegen alle pogingen om haar te schenden te verdedigen, en dat wij het gezag ontkennen van het Congres, van eene territoriale legislatuur, of van alle personen om wettig bestaan te geven aan de Slavernij in eenig Territoor in de Vereenigde Staten.

9. Dat wij de jongste opening van den Afrikaanschen Slavenhandel onder de bedekking onzer Nationale Vlag, geholpen door verdraaijingen van regterlijke magt, brandmerken als eene misdaad tegen de Menschlievendheid en eene gloeijende schande voor ons land en onze eeuw; en dat wij het Congres oproepen, om snelle en krachtdadige maatregelen te nemen voor de geheele en volle onderdrukking van dien afschuwelijken handel.

10. Dat wij in de jongste veto's, door derzelver Bonds Gouverneurs, van de wetten der Legislatuur van Kansas en Nebraska, die de slavernij in die Territoren verbieden, eene degelijke opheldering vinden van het geprezen Democratisch grondbeginsel van Non-Interventie en Volkssouvereiniteit, vervat in de Kansas Nebraska Wet, en een bewijs van de misleiding en het bedrog daarin voorkomende.

11. Dat Kansas, van regtswege, onmiddellijk onder de onlangs door het volk gemaakte en aangenomene, en door het Huis van Vertegenwoordigers aanvaarde Constitutie, als Staat moest worden toegelaten.

12. Dat, terwijl er voorzien wordt in de inkomsten voor het onderhoud van het algemeene gouvernement door belastingen op invoeren, eene gezonde politiek zoodanige regeling van deze belastingen vereischt, dat de ontwikkeling van de nijverheidsbelangen van het gansche land er door wordt aangemoedigd; en dat wij die politiek in nationale regelingen aanbevelen, die den arbeiders ruime dagloonen, den landbouw beloonende prijzen, den ambachtslieden en fabrikanten een gepast loon voor hunne bekwaamheid, hunnen arbeid en hunnen ondernemingsgeest, en der natie voorspoed en onafhankelijkheid in den handel verzekeren.

13. Dat wij protesteren tegen alle verkooping of vervreemding aan anderen van de publieke landerijen, die in het bezit van wezenlijke volkplanters (settlers) zijn, en tegen elken trek van de Vrije Huisstede politiek, die de volkplanters als armen of smeekelingen om publieke weldadigheid beschouwt; en dat wij van het Congres het passeren vragen van den volkomen en voldoenden Huisstedemaatregel, die reeds door het Huis gepasseerd is.

14. Dat de Nationale Republikeinsche partij tegen elke verandering is in onze Naturalisatie Wetten, of elke Staatswetgeving, waardoor de regten van het burgerschap, die tot hiertoe den uitgewekenen uit vreemde landen zijn toegestaan, sullen verminderd of te kort gedaan worden; en voor het geven van eene volle en krachtdadige bescherming aan de regten van alle klassen van burgers, het zij ingeborene of genaturaliseerde, beiden binnen 's lands en buiten 's lands.

15. Dat tot geldtoelagen door het Congres voor Rivier- en Havenverbeteringen van een Nationaal karakter, die vereischt worden voor het gemak en de veiligheid van eenen bestaanden handel, door de Constitutie gemagtigd is, en dat zij geregtvaardigd zijn door de verpligting van het Gouvernement om de levens en den eigendom zijner burgers te beschermen.

16. Dat een Spoorweg naar den Stillen Oceaan door de belangen van het gansche land geboden geeischt wordt; dat het Bonds Gouvernement eene onmiddellijke en krachtdadige hulp aan deszelfs bouw behoort te verleenen; en dat, als voorbereiding daartoe, er vaardiglijk eene dagelijksche Overland Mail moest worden opgerigt.

17. Ten slotte, aldus onze duidelijke grond beginselen en inzigten hebbende aangetoond, noodigen wij de medewerking uit van alle burgers, hoe zeer ook over andere vragen verschillende, die wezenlijk met ons in derzelver bevestiging en ondersteuning overeenstemmen.

Sicilie.

In een der meest wegslepende redevoeringen van den grootsten redenaar der oude Romeinsche republiek komt een treffende zinsnede voor, die ons dezer dagen weder in de gedachte kwam naar aanleiding van de jongste gebeurtenissen. Het is een plaats uit Cicero's aanklagt tegen Verres, den geldgierigen, bloeddorstigen landvoogd van het wingewest Sicilië. Onder meer andere gruweldaden legt de redenaar hem ten laste dat hij Romeinsche burgers, in strijd met de heiligste wetten, een smadelijken dood het sterven aan het kruis, een marteling die alleen voor de slaven niet te onmenschelijk geacht werd, maar die in geen geval ooit opgelegd mogt worden aan hem die, onder een geregeld en wettig bestuur, ter bescherming van de meest uitgebreide persoonlijke vrijheid, die in een georganiseerden Staat ooit bestond, slechts noodig had de formule te spreken: *Civis Romanus sum.*

Niet tevreden met die gruwelijke inbreuk op het regt, dat in Rome 't hoogst gewaardeerd werd, voegde de landvoogd in zijne schaamteloosheid, bij zijne wreedheid nog den bitteren spot van het kruishout voor die ongelukkige medeburgers te laten oprigten in de onmiddelijke nabijheid van Messana (het tegenwoordig Messina) met de voorzijde naar de zeeëngte gekeerd, opdat, zegt Cicero, het slagtoffer "in pijnlijke marteling stervende, zou zien hoe naauw de engte is die de slavernij van de vrijheid scheidt."

Sedert dien tijd zijn meer dan negentien eeuwen verloopen en heden beleven wij juist het tegenovergestelde van die dagen. Terwijl het vrije gebied van de Romeinsche republiek nu zucht onder den vereenigden druk van kerkelijke en wereldlijke overheersching, heft het oude wingewest de vaan der vrijheid op en is op het punt van zich vrij te maken van het juk der Bourbons. Dit maal schijnt de kans van Sicilië schooner te staan dan ooit.

Sicilië heeft in de laatste halve eeuw veel kunnen leeren en het is te hopen en te verwachten dat de ondervinding niet vruchteloos blijke, die het met zooveel schade en teleurstellingen heeft opgedaan. Sedert de veroveringen van de fransche Republiek in Italie verkeert Sicilie, gelijk het geheele Koningrijk Napels in eene aanhoudende slingering, die beurtelings tot opstand en onderdrukking leidde. Telkens wanneer in den algemeenen Europeschen toestand de drang naar vrijheid zich uitte, heeft ook Napels daaraan deelgenomen, telkens als het volk door toedoen der groote, behoudende mogendheden, zijn regten beperkt zag, moest ook Napels het verlies betreuren van de vrijheden die het in uren van spanning en woeling, als met het zwaard op de keel, tegen wil en dank aan zijn meineedige Vorsten ontwrong.

Toen, gedurende de Regering van Murat op 't Vasteland van Napels, de troon der Bourbons nog alleen op Sicilie werd staande gehouden door Britschen invloed, maakte *lord Bentinck* van zijn overwigt gebruik om aldaar eene regering met volksvertegenwoordiging in te voeren: maar zoodra had Koning Ferdinand de handen niet vrij of hij schafte, in 1814, die noode toegestane, pas twee jaren oude constitutie weder af. In 't volgende jaar, toen, na de vlugt van Murat, ook Napels onder zijn scepter terugkeerde, moest ook dat land weder de vele goede en vrijzinnige instellingen missen die de Fransche heerschappij vergezelden, en het kreeg in de plaats daarvan verhoogde belastingen en Jesuiten.

In 1820 verhief het volk zich weer, op 't voorbeeld van Spanje, en dwong den Koning eene constitutie af, maar reeds in 't volgende jaar kwam een Oostenrijksch leger, onder Frimont, de besluiten van het Congres van Laibach voltrekken, het land bezetten en de grondwet afschaffen.

Morrend onderwierp zich het volk en de wensch naar vrijheid was niet uitgedoofd toen na jaren 't bezettingsleger aftrok: gedurige onlusten en oproeren, vooral de Siciliaansche opstand van 1836, bewijzen het.

Onder begunstiging der liberale beweging, die in 1848 in geheel Italie plaats vond, wierp Sicilie weder zijn ketenen af en verklaarde zich onafhankelijk van Napels, maar toen in 't volgende jaar de Oostenrijksche wapenen zegevierend tegen Sardinie hadden gestreden, bragt ook de Koning van Napels Sicilie weer onder zijn ijzeren scepter en beroofde het van al de vrijzinnige instellingen die hij in tijd van nood had toegezegd. Van de herinneringen uit vroeger dagen bleven alleen de staatkundige processen en executien, die op reusachtige schaal plaats vonden.

Men mag met reden verwachten dat na al die treurige ondervindingen Sicilie zich niet weer zal laten paaijen met schoone toezeggingen, maar als 't vrij gevochten is, al zijn krachten zal inspannen om zijne weerbaarheid* te verhoogen en op den duur zijne vrijheid te handhaven. Het heeft een uitmuntend legerhoofd, de tijdsomstandigheden zijn gunstig, het wordt door de Westersche mogendheden met moreelen invloed gesteund en de gelegenheid tot nog krachtiger ondersteund blijkt mede niet te ontbreken. Weldra zal 't Vasteland, naar 't zich laat aanzien, aan de Napelsche troepen werks genoeg geven. Maar, al ware dat ook niet het geval, wij hebben vertrouwen in de zaak van *Garibaldi*, wien onze vurigste wenschen vergezellen.

Hij kent zijne tegenstanders: zij hebben uit de Romeinsche tusschenkomst in 1849, van den strijd tegen hem geene lauweren huiswaarts gebragt.

Weldra, zoo wij hopen, zal de [illegible] generaal zijne tenten opslaan bij Messina; als ook hij van die plaats den korten afstand meet die den de slavernij van de vrijheid zal scheiden, zal hij ge wis den overtogt wagen en aan dien "allervroomsten (*) Koning" het gebied gaan betwisten van het schoone land, dat zelfs een eeuwen lange onderdrukking niet geheel heeft kunnen te gronde rigten.

Moge hij daar en elders zoowel de Scylla als de Charybdis ontwijken.

(*) Ter belooning van den bijstand, in 1819 verleend, heeft *Pius-Pius* aan den Koning van Napels den eeretitel verleend van *rex piissimus*.

GEVAARLIJKE WEDDINGSCHAP. — Een jong mensch, die in de kolenmijnen van Gilly, bij Charleroi, in Belgie, werkt, ging onlangs eene weddingschap aan, om eenige glazen bier, dat hij op den spoorweg gaan liggen en den trein over zich heen laten gaan zou. Hij volbragt deze zotte daad, legde zich in de lengte te midden van den weg, tusschen de rails, en maakte zich zoo klein als mogelijk. Hij won zijne weddingschap, maar ten koste van eene hevige verbranding achter in zijnen nek, door een stuk coke, dat op hem viel, waarbij nog kwam, dat hij voor zijne onvoorzigtigheid voor de correctionele regtbank werd geroepen.

MOORD BIJ MANITOWOC. — Zondag veertien dagen geleden, werd een Bohemer, met name Chesla, door eenen buurman, Karsh genaamd, doorschoten, en stierf den volgenden Woensdag aan de wond. De *Tribune* zegt, dat Chesla des Zondags uitging, om naar zijn vee te zien. Den volgenden dag ging zijn buurman Joseph Karsh in het bosch, met hetzelfde oogmerk, en bevond dat eene zijner kooijen eene wond in de zijde had, welke hij Chesla beschuldigde te hebben toegebragt. Chesla zeide zijn vee niet te hebben aangeraakt, en hield vol, dat hij het niet gezien had; doch Karsh herhaalde zijne beschuldiging, en loste, zonder verdere praatjes, zijn geweer in de borst van zijn weerloos slagtoffer, die hem smeekte niet te schieten. Er had, schijnt het, vroeger eenige moeijelijkheid tusschen hen plaats gehad, en de bijzonderheden, gelijk wij die van den heer Sibra vernomen hebben, zijn die van eenen allersnoodsten en koelbloedigsten moord. Wij wenschten voor de eer der menschheid, dat er eenige verzachtende omstandigheden aan die zaak verbonden waren, die nog niet gebleken zijn.

ZONDERLINGE ZELFMOORD.— Voorlaatste week werd er, bij Lawrenceburg, in Indiana, door zekeren Joseph Grimsley, een zonderlinge zelfmoord bedreven, waarvan de oorzaak neerslagtigheid schijnt te zijn geweest, voortgebragt door het gezegde van eenen stervenden broeder, die, van eenen schijndood bekomende, waarin hij door allen, die er bij waren, voor dood werd gehouden, zeide, dat hij in den hemel was geweest en aldaar zijne gansche familie, die dood was, had gezien, en vernomen dat allen aldaar zouden komen, behalve Joseph.

Dit berigt, komende van eenen stervenden, bijna dooden broeder, schijnt des armen kerels hoofd in de war te hebben gebragt. Verscheidene dagen daarna handelde hij zeer vreemd, en eindelijk verdween hij. Hij werd niet dan eenige dagen daarna gevonden, toen twee mannen, die wild zochten, hem toevallig ontdekten, hangende aan eene staak, die over eene diepe kloof lag. De zieke broeder stierf op denzelfden dag, waarop het lijk gevonden werd.

MANHAFTIGE VROUWEN.— In de town Onondaga, Wis, wordt op een boerderijtje al het werk door vrouwen gedaan. — Bijna den ganschen afgeloopen somer hebben zij eene *daggeldster* gehad. Zij "ploegen en zaaijen, en weiden en maaijen" bijna zoo goed als mannen durven denken. Zij dragen altijd het Bloomer's gewaad, het zij te huis of van huis. Het is niets ongewoons haar, bij nat weder, op haar land, en zelfs op dat van hare buren te zien, met hare zwierige handjes, en de pijpen harer broeken in de schachten der laarzen gestoken, even als de mannen doen. Men zegt dat zij het vingeren der piano verstaan, dat zij over politiek praten, over wetenschappen en letterkunde twistreden ens. — even zoo goed als zij het snoeimes en den ploeg hanteren.

EENE IERSCHE BRIGADE IN ITALIE. — Een brief uit Ancona van den 30 Mei zegt dat de stoomboot *Trieste*, die hier gisteren aankwam, 144 Oostenrijkers medebragt, waarvan 4 officieren; 46 Ieren, waarvan 2 officieren; en 15 Belgen, met 1 officier. De Oostenrijkers zullen de kern uitmaken van het vierde battaillon scherpschutters.

Een andere brief van Ancona, in de *Opinione* van Turijn, bevestigt het bovenstaande, doch voegt er bij, dat de Ieren misnoegd waren, zoo over hunne slechte kwartieren, als over de haveloose kerels, die voort aan hunne kameraden zouden zijn; dat men hen, om hen te vreden te stellen, naar eene herberg in plaats van naar de barakken zond; doch dat zij des niettemin bij den britschen consul aanzoek hadden gedaan om zijne tusschenkomst, die hun echter rond uit gezegd heeft, dat zij niet langer britsche onderdanen zijn, sedert zij dienst hadden genomen onder den Paus.

BLONDIN WEDER. — Er was gisteren eene grootere menigte tegenwoordig, dan bij Blondin's eerste luchtwandeling. Ten vier ure begaf zich de koorddanser, met een scharlaken rood wambuis aan, op weg. Toen hij ongeveer een vierde van de lengte der koord had afgelegd, hield hij stil en ging op zijn hoofd staan, hetwelk hij in het midden van het touw herhaalde, en op het laatste vierde van hetzelve nam hij nogmaals zijne omgekeerde houding aan, en toen werd er een photograaf van hem genomen.

Vervolgens ging hij naar de canadasche kust, waar zijne koets hem wachtte. Na eenen korten tijd gerust te hebben, kwam Blondin weder te voorschijn, en na eenen korten afstand te hebben afgelegd, ging hij weder op zijn hoofd staan. — Toen keerde hij terug, werd met eenen zakdoek geblinddoekt, en met uitzondering zijner armen geheel met eenen zak bedekt. Daarop ging hij over de koord naar de amerikaansche zijde. Gedurende zijnen overtogt hield hij viermaal stil, en ging op zijn hoofd staan, niettegenstaande de zak het tegendeel wilde. Hij bereikte behouden de amerikaansche zijde, en werd met uitbundige juichkreten begroet. Dit feit van hem was in eenige opzigten stoutmoediger dan zijne vorige daden.

Op den 4 Julij zal Blondin slappe koord kunsten maken, in het midden van zijn smal pad.— Des avonds zal hij van de amerikaansche zijde afgaan, beladen met allerhande vuurwerk, en, geheel omringd van schitterend gekleurde vuurwerken, met eenen kruiwagen, terugkeeren. — *Buffalo Courier* 21 *Junij.*

Aankomst van den Great Eastern.

Het reuzen stoomschip, de *Great Eastern*, de Leviathan der diepten, kwam gisteren morgen vroeg te Sandy Hook aan, hebbende de reis gedaan in iets minder dan elf dagen. Dit gaat, voor eene eerste reis, vrij wel, en men twijfelt er niet aan of dit schip zal, als de machinerie eens goed aan het werk zijn, in staat zijn, om de reis in negen dagen te doen. De *Great Eastern* zal eenige weken te New York blijven, en honderd duizenden zullen naar de groote wereld stad heen, om dit nieuwe wonder te beschouwen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

NEW YORK, 21 Junij. Gisteren, toen de express train, die des morgens ten elf ure Chambers-street, op den Hudson River Spoorweg, verliet, binnen een vierde mijl van het Peekskill depot was, overreed en doodde hij drie menschen, van welke er twee op het spoor lagen te slapen. De volgende zijn de bijzonderheden van het ongeluk: Drie personen, genaamd George Rawcliffe, H. W. Hall en Thom. Granger, wandelden op het spoor van genoemden spoorweg, nabij Peekskill, toen Hall en Granger twist kregen, elkander aangrepen en op het spoor vielen. Dit gebeurde juist toen de trein in het gezigt kwam, doch het was onmogelijk voor den machinist, hen op dien afstand te zien. Toen de trein naderde, gaf hij het gewone sein van gevaar, en bleef snuiven of fluiten tot het ongeluk voorviel. Doch de waarschuwing werd door de twee vechters niet opgemerkt; daarom schoot de derde persoon, George Rawcliffe toe, en trachtte hen te scheiden, waarop Hall zijnen arm greep en hem vast hield.

De machinist thans ziende, dat het bijna onmogelijk was voor te komen, dat hij hen overreed, deed de machine achteruit draaijen, en liet de *patent brakes* (de geoctrooijeerde vangen op de wielen. Die iets van eenen hollandschen molen verstaat of van het spreekwoord "den molen door de vang laten loopen," zal begrijpen, dat de *brakes* dienen, om de raderen te vangen, of hun rondddraaijen te vermogen te benemen. Red. N.) aanleggen, doch te laat, daar voor de trein stil hield, dezelve over hen was heen gegaan, en oogenblikkelijk twee gedood en den ander van het spoor geworpen had.

De ongelukkige George Rawcliffe worstelde hard om zich van Hall los te maken, doch de laatste hield hem zoo vast, dat het hoofd van den ongelukkigen jongman uitstak over het spoor, waarop de trein was. Hij werd oogenblikkelijk gedood.

Thomas Granger lag onder Hall, en werd op eene afgrijselijke wijze verminkt. De overblijfselen werden zorgvuldig bij een vergaard en in eene kist geplaatst. De ander, Henry W. Hall, werd door den koevanger (*cow catcher*) op 't hoofd getroffen en ter zijde van het spoor geworpen. Hij leefde nog ongeveer een uur, doch was sprakeloos en bewusteloos. Bij onderzoek bevond men, dat zijne hersenpan en zijde gebroken waren.

Het ongeluk werd door verscheidene personen gade geslagen. De ongelukkigen werden allen herkend door M. David Tate, die eene steenbakkerij nabij Peekskill heeft. Zij waren toen allen beschonken.

Er bestaat geene reden van beschuldiging tegen den machinist of den stoker. Hall is een Amerikaan, ongeveer 35 jaar oud. Granger is ook een Amerikaan en 28 jaar oud. Rawcliffe is een Engelschman. Een dag of vier geleden ontving hij eenen brief van zijnen moeder, en gisteren morgen kocht hij schrijfpapier en enveloppen, zonder twijfel om de brief zijner moeder te beantwoorden. Hij was ongeveer 22 jaar oud. Allen waren ongehuwd.

BUFFALO, 23 Junij. Gisteren avond, ten half tien ure, toen de Lightning express train op den Central spoorweg, onder het opzigt van Conducteur Gibson, die hier ten half elf ure moest aankomen, ongeveer anderhalve mijl aan gene zijde van Pembroke was, ontdekte de machinist, Mr. Burrstone, eene belemmering op den weg, ongeveer twintig roeden voor den trein uit, daar de reflector (of lichtterugkaatser,) de voorwerpen ongeveer op dien afstand zigtbaar maakte.

Met oogenblikkelijke tegenwoordigheid van geest en vastheid van zenuwen, liet hij de *Creamer patent brakes* (geoctrooijeerde vangen van Creamer,) aanleggen, waarvan de trein gelukkig voorzien was, en liet te gelijker tijd een waarschuwend gefluit voor de *brakesmen* hooren, om de drukking op de wielen te vergrooten; doch voor de laatsten op hunnen post konden zijn, had de trein den hinderpaal bereikt, doch de krachtige werking der *brakes*, of vangen, had de snelheid van den trein zoodanig gebroken, dat de botsing slechts eenen kleinen schok veroorzaakte, en zelfs aan den koevanger geene schade deed.

Bij onderzoek bleek, dat er door den een of anderen duivel een groote hoop balken op het spoor gelegd was, met het ijselijke oogmerk, om den trein en alle levende vracht daarop te vernielen. Hoe ontsteld allen waren is ligt te begrijpen, en de machinist, die door zijne oplettendheid eenige honderden levens had gered, stond op zijne voeten te rillen.

NEW YORK, 23 Junij. — Een telegrafisch berigt, op Donderdag avond alhier, van Cape Island, New Jersey, ontvangen, behelsde het vergaan der V. S. stoomboot *Walker*, door een aanvaren met eenen onbekenden schoener, op de hoogte van Absecom.

Zij verliet Norfolk op Dingsdag, den 19den, en was, tijdens het aanvaren, Kaap May voorbij, en ongeveer tien uren zeilens van New-York af. Er had eene frische koelte gewaaid uit het Noordoosten, en er ging eene hooge zee, die den spoed der stoomboot aanmerkelijk vertraagde. — Zij liep echter nog met stoom, zeven knoopen in het uur.

Des morgens, ongeveer ten half drie ure, zag de man op den uitkijk eenen schoener onder volle zeilen regt op de stoomboot aankomen. Hij deelde dit den man aan het stuurrad mede en gaf het gewone bevel om het roer aan lij te gooijen. Het bevel werd gehoorzaamd en het roer aan lij gedraaid; doch te gelijkertijd bespeurde men, dat de schoener zijn roer aan stuurboord draaide, zoo dat een aanvaren onvermijdelijk was. Daar beide schepen in vollen gang waren, was er geen tijd meer, om van koers te veranderen, en de schok was oogenblikkelijk en vreeselijk.

De schoener trof de stoomboot op zij van de boeg, nabij de voorkluizen, en zijne galjoensregeling kwam te regt onder haar potdeksel, stiet de ijzeren platen in, en maakte eene opening tot aan het water. De schepen raakten toen van elkander af, en men zag den schoener omzwaaijen en deszelfs zeilen vier of vijf minuten klapperen.

Er werd toen eene poging gedaan, om denzelven van de stoomboot aan te roepen, doch te vergeefs. De schok van het aanvaren bragt oogenblikkelijk de gansche wereld op het dek, en er werd gezegd dat de stoomboot aan het zinken was. Kapitein Guthrie beval op de kust aan te houden, en zond volk naar beneden, om het lek te stoppen, als het mogelijk was. Hangmatten en matrassen werden in de opening gestopt, doch het gat was zoo groot, en de kracht van het water zoo hevig, dat het bleek onmogelijk te zijn er iets aan te doen. In den tijd van vijftien minuten was het water tot de fornuizen gestegen, en had het vuur uitgebluscht, zoodat de machines stil stonden.

Er werden thans bevelen gegeven, om de twee booten te water te brengen. (De derde was bij het aanvaren verbrijzeld.) Doch er mogt geen tijd verloren worden, daar het schip met snelheid zonk. Op bevel werd de groote mast omver gehakt, en de stengen en reserve sparren [illegible], om het volk middelen te geven, om zich boven water te houden. Een der bemanning, die ziek was, en de eenige passagier aan boord, werden het eerst in de booten afgelaten. Stilzwijgend de bevelen van kapitein Guthrie en zijne officieren gehoorzamende, werden de booten toen beladen met zoovele personen als zij veilig dragen konden, en op het bovenwand zeilden zij weg van het zinkende schip. Het volgende oogenblik ging het te gronde en sleepte allen, die nog aan boord waren mede. [illegible] zich aan sparren en losse stukken van het wrak vast houden, of tegen het water optloeiden, om zich te redden [illegible] klampen.

De booten waren intusschen [illegible]; er liep eene hooge zee, en daar de menigte van [illegible] plaats om te roeijen. Zij waren eene mijl of [illegible] van land af, en, zelfs als zij in staat waren dit te bereiken, zou de sterke branding het [illegible] maken te landen, zonder dat de booten [illegible]

... het waarschijnlijk vele menschen omkwamen. In dezen uitersten nood zagen zij een schip op zich aankomen. Het werd gepraaid, en oogenblikkelijk bevel gegeven door op hen aan te houden, en het leven [illegible] te werpen. Al het volk werd aan boord gebragt, behalve [illegible] lieden om de booten te bemannen, die beiden teruggekeerd [illegible] te hoeken, die zich nog aan het wrak of de drijvende balken vasthielden. Allen, die gevonden konden worden, werden opgenomen. Te dezer tijd werd er een andere schooner gezien, klaarblijkelijk met het zelfde werk bezig, doch deze hield spoedig af, en hoeveel dezelve er had opgenomen, zoo zij opgenomen, is onbekend. Men hoopt dat van de twintig vermiste personen ten minste eenigen aan boord van dit onbekende schip zijn, dat hen waarschijnlijk naar de eene of andere zuidelijke haven heeft gebragt.

Rheumatismus.

EEN DRIE MAANDEN OUD GEVAL DOOR BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER GENEZEN.

George W. Henderson, van Pittsburgh, zegt: "Nadat ik drie maanden lang met Rheumatismus was aangehaald, en soms zoo erg, dat ik het bed niet verlaten kon, werd ik door het gebruik van Boerhave's Hollandsch Bitter volkomen genezen. Naar mijne overtuiging, is dit een zeker middel tegen Rheumatismus."

Zie de advertentie.

Prijs van de Nieuwsbode

gedurende den kampstrijd om het Presidentschap.

Zes exemplaren	$4, 50
Twaalf "	8, 00
Twintig "	12, 00
Elk exemplaar meer, van [illegible] tot en met elf	0, 70
Elk exemplaar meer, van twaalf tot en met negentien	0, 60
Elk exemplaar boven de twintig	0, 50

Wij achten het overbodig, onzen Republikeinschen vrienden, het gewigt onder het oog te brengen van de verspreiding van ons blad, en hen om hunne medewerking daartoe te verzoeken.

☞ Zij, die ten gevolge van den slechten tijd het lezen van de *Nieuwsbode* gestaakt hebben, of ons blad niet lezen, zijn thans in de gelegenheid gesteld, om op eene goedkoope wijze aan hunnen leeslust en weetlust te voldoen. Zij hebben slechts een gezelschap van zes personen bij een te brengen, en ontvangen dan de *Nieuwsbode* een half jaar lang, of 26 nummers, voor 75 cent het exemplaar, en voor minder, naarmate het gezelschap grooter is. Het spreekt echter van zelf, dat wij ons hierbij stiptelijk aan vooruitbetaling houden.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACOT & SPRANGERS.

SHEBOYGAN, WIS., den 4 Julij, 1860.

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 1,12	@ 1,20
Roode W. en Z. Tarwe,	" "	— 0,80	@ 1,00
Rogge,	" "	— 0,50	@ 0,60
Gerst,	" "	— 0,45	@ 0,55
Haver	" "	— 0,24	@ 0,25
Ind. Koren,	" "	— 0,50	@ 0,60
" in Aren,	" "	— 0,25	@ 0,30
Witte Boonen,	" "	— 0,50	@ 0,60
Erwten,	" "	— 0,50	@ 0,66
Aardappelen,	" "	— 0,20	@ 0,25
Gras Zaad,	" "	— 1,75	@ 2,00
Droege Appels	" "	— 2,75	@ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	— 0,00	@ 0,00
Spek [mess]	" "	— 0,00	@ 0,00
Zout,	" "	— 1,87	@ 0,00
Wit Visch,	" "	— 3,00	@ 0,00
Winter Tarwe meel.	" "	— 6,00	@ 6,50
Meel extra 2de kwaliteit,	" "	— 3,85	@ 4,35
" super fijn,	" "	— 3,12	@ 3,25
Roggemeel,	" "	— 1,50	@ 2,00
Boekweitmeel,	" 100℔s.	— 0,00	@ 1,50
Ind. Korenmeel,	" "	— 1,20	@ 2,00
Vleesch	" "	— 3,00	@ 7,00
Spek	" "	— 0,06	@ 0,07
Boter		— 0,08	@ 0,09
Geslagte Varkens,	" "	— 4,20	@ 0,00
Hammen,	" "	— 0,07	@ 0,00
Eijeren	per dozijn	0,07	@ 0,08
Timmerhout	" M	— 6,00	@ 10,00
Shingles	" "	— 1,25	@ 1,58
Hooi	" ton	— 7,00	@ 8,00
Hout	" cord	— 1,25	@ 1,50

Aan onze lezers in Sheboygan County.

In de als bijvoegsel bij de *Nieuwsbode* verschenen nalatige taxlijst is bij vergissing eene groote fout ingeslopen. Er wordt namelijk aan het hoofd derzelve opgegeven, dat de verkooping van landerijen voor onbetaalde belastingen op den tweeden Julij zal plaats hebben: men leze echter: OP DEN TWEEDEN DINGSDAG IN JULIJ EN VOLGENDE DAGEN.

DE REDACTIE.

Sheboygan, 19 Julij 1860.

Advertentin.

KENNISGEVING.

Hem, die geene rekenschap zijner daden geeft, behaagde het, in den avond van den 21 dezer ons veelgeliefd zoontje Reinhard, na een kortstondig ziekbed, in den ouderdom van 3 Jaar en zes maanden, door den dood van ons weg te nemen.—

Na slechts 17 dagen geleden onze oudste dochter ten grave zien dalen, valt deze slag dus te zwaarder; en niemand, dan zij, die in dergelijk lot hebben gedeeld, kunnen deze ramp beseffen. Doch Hij, die en der Weduwen leidsman, en der Weezen vader, is lenigt onze Smart. R. Kurvink.

Holl. 22 Julij 1860. Ad. Kurvink, geb. deGroot.

De Middelburger courant ge liefve deze advertentie over te nemen.

☞ *Leverziekte, kwade Maag.* ☜

Geelzucht, zenuwzwakte en alle ziekten, die uit eene ongestelde Lever of Maag voortkomen, zoo als verstopping, aambeijen, maagzuur, misselijkheid, hartbranden, volte of zwaarte in de maag, zure oprispingen, drukking en klopping in de maagholte, duizeligheid, korte en moeijelijke ademhaling, hartklopping, verstikkend gevoel als men ligt, duisterheid van gezigt, spinnewebben voor de oogen, geelheid van de huid en oogen, plotselijke gloed, en groote neerslagtigheid, worden snel en duurzaam door HOOFLAND'S DUITSCH BITTER genezen. Het wordt verkocht voor 75 Cents de flesch, door de eigenaars, Dr. C. M. JACKSON & Co., 418 Arch straat, Philadelphia, en bij alle droogisten en medicijnverkoopers in de Vereenigde Staten en Canada.

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter*: — J. J. Brown & Co., W. F. Davis, en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. C. Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te Plymouth; Keach & Stephens, te Greenbush; en A. J. Brickner & Co, te Cascade.

Er wordt verzocht,

eenig berigt te geven aan de redactie der *Nieuwsbode* van de verblijfplaats van JOS. JOS. ARNOIJS, waardoor men zeer zal verpligten

J. P.

Sheboygan, 25 Julij, 1860. 3w.

M. L. DROSSELS'S
Azijnfabriek,

in Zagel's Block, in de 8ste straat,

SHEBOYGAN, WISCONSIN,

De heeren M. L. Drossel & Co., verkoopen azijn van 7 tot 18 Cents de Gallon. Men wijnazijn in [illegible] [illegible].

[illegible] worden door hen [illegible] geld opgekocht [illegible].

Sheboygan, 25 Julij 1860. tf

(Uit het New York DAY BOOK.)

HAARVERW IS SLECHT TUIG, doch het artikel, dat de kleur van het haar natuurlijk herstellen zal, zijnde deszelfs verandering in grijs een teeken van gemis der behoorlijke afscheidingen, is waarlijk een onschatbaar geneesmiddel.—Professor WOOD'S HAIR TONIC, als de getuigschriften van de vernaamsteen der Unie geene onwaarheid zeggen, *is het eenige veilige geneesmiddel* voor kaalheid, droogheid, vroegtijdige verandering van kleur, en de verschillende verschijnselen van een gebrek der afscheidingen aan de wortels van het haar, dat kan gevonden worden. Kwakzalvers bereidingen zijn er in overvloed, en "hair tonics" vullen elken "hoekkruideniers winkel" in het land. Vermijdt alle "hair tonics," als het niet bekend is, dat zij de bereiding zijn van iemand, wiens roem wijd en zijd verspreid is. Laat geenen nostrum verkooper proeven nemen op uw haar. Raakt niets aan, waarvoor gij geene goede reden hebt te gelooven, dat het alles is, wat het zegt te zijn. Prof. Wood heeft, door jaren van strenge beproeving der deugden zijner bereiding, zijnen tegenwoordigen roem verworven. — Wij hebben 150 getuigschriften voor ons liggen van de waarde van dit haarmiddel, van personen, die het beproefd hebben. Gebruikt geen ander.

WAARSCHUWING. — Wacht u voor niets waardige namaaksels, daar er reeds verscheidenen op de markt zijn, die verschillende namen dragen. Gebruikt geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depot St. Louis, Mo., en New York,) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. Als mede bij alle verkoopers van galanterien en toilet goederen in de Vereenigde Staten en Canada.

GEZONDHEID EN ZUIVER BLOED

zijn onafscheidelijk.

Denkt er aan, dat alle ongesteldheden uit onzuiverheid des bloeds voortkomen, en dat *Judson's Mountain Herb Pills* (Bergkruidpillen) deze onzuiverheden zoo zeker zullen opsporen en uit het gestel verdrijven, dat ziekte niet bestaan kan. Zoo eenvoudig zijn de kruiden en planten, waaruit zij zijn zamengesteld, dat het niet noodig is ze met suiker te overtrekken, opdat de maag ze zou kunnen verdragen. In de meeste gevallen zijn de pillen met suiker overtrokken, omdat de stoffen, waarvan zij gemaakt zijn zoo scherp en boosaardig zijn, dat eene gevoelige maag ze anders niet zou kunnen verdragen.

Deze pillen vatten te ziekte aan zoo als zij is, en zullen niet alleen genezen door de oorzaak weg te nemen, maar zullen het ondermijnde gestel opbouwen en herstellen. Velen zijn er, die hun gestel zoo hebben te kort gedaan, dat zij denken, dat medicijnen hen niet meer helpen kunnen. Laat ook dezen niet wanhopen; ongeloof en twijfelarij worden omver geworpen, door eene massa getuigenissen, die waarlijk onwederstaanbaar is. In het eerst hield men de aan deze *Mountain Herb Pills* toegeschrevene krachten voor fabelachtig. Het publiek was zoo dikwijls bedrogen, dat het de door den ontdekker aangevoerde eenvoudige waarheden niet gelooven kon. En toch hebben onloochenbare daadzaken, gestaafd door getuigen van rang en achtingswaardigheid, bewezen, en bewijzen nog elken dag, de krachten van dit "magtig geneesmiddel." Zij maken door hare wonderbare werking en kracht een nieuw tijdperk in de geneeskunde.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen;—doch swakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er zes op eens innemen.

De eenige bereiding,

WAARDIG

het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor O. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken, hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee flesschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,

BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,

444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

SLAMASTON, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw die bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelukt het allen!

De uwe

WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceren, als gij wilt. Door dit in onze zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O. J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te doen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in flesschen van drie onderscheiden grootten gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

LAARZEN & Schoenen,

van de beste hoedanigheid en de laagste prijzen,

pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee.

D. UPMAN, eigenaar.

Aan het reizend publiek wordt bij dezen bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkozen heb, zal met mij zorg dragen, dat de mij bezoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.

Milwaukee, Wis. Junij 1860. 539—3m.

GOUD! GOUD!! GOUD!!!

Geel, helder en koud.

Pike's Peak is geen fabel meer. — Daar is het goudland, waar de arbeiders van $5 tot 25 per dag verdienen. Aan allen, die derwaarts reizen, bevelen wij den Lake Shore Rail Road aan, waar billijke through-tickets kunnen verkregen worden. Reizigers naar het Oosten en Zuiden doen wel zich bij den ondergeteekende om informatien te vervoegen.

Geld te bekomen bij A. Geerlings op farms enz. tegen een' matigen interest.

A. GEERLINGS,

La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent

MILWAUKEE, 17 Junij 1860. 539tf.

Daar volgens de wet alle kerkgemeenten in het kantoor van den County Klerk moeten worden aangegeven, en alle daarop betrekkelijke boeken verbrand zijn, worden de respectieve kerkbesturen opgeroepen, om zoo spoedig mogelijk de organisatiebewijzen in het kantoor van den ondergeteekenden in te leveren.

AUGUST POTT, County Klerk.

Dr. HOOFLAND'S *Duitsche Medicijnen,*

de

GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,

en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan

en zullen stellig voorkomen

Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,

en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van

gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buiszuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen *"Everybody's Almanac"*, die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveel berigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven,

Aan de bezitters

—VAN—

COUNTY TAX CERTIFICATEN.

IN GEVOLGE SECTIE 8, HOOFDSTUK 2 eener wet der Legislatuur, goedgekeurd 9 Maart 1860, getiteld "eene wetsbepaling tot verligting van Sheboygan County, wordt bij dezen kennis gegeven aan alle personen, die tax certificaten in bezit hebben, uitgegeven door den ondergeteekende of zijne voorgangers in het ambt, dat zij hem dezelven op of voor den 6 Mei e. k. moeten ter hand stellen om opgeteekend te worden. JOHN GEE,

Sheboygan, 28 Maart, 1850. County Tresaurier.

NIEUWE Goederen. 1860.

A. P. LYMAN,

verzoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft.

Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

ALLERBESTE

TARWE: en ROGGEBLOEM &c.

TE KOOP IN DEN

EVERGREEN CITY MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

JE MAINTIENDRAI

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN.

LEVER ONGESTELDHEID,

ALLERLEI ZWAKHEID,

KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redeneerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, Branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welks verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid en herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder organ, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.*

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co

eenige eigenaars,

Pittsburgh. Pa.

Is te bekomen bij:

SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, WIS.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

1860. Nieuwe voorraad van Goederen. 1860.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw geveld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

ROCK MILL.

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem verkrijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan, Wisconsin

St. Maria ACADEMIE

Voor jonge Jufvrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5,00
Duitsche taal	3,00
Piano	6,00
Guitarre	5,00
Zingen	2,00
Teekenen in waterverw	3,00
Kunstwerken	5,00
Vervaardigen van waschbloemen	4,00
" " garenwerken	4,00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

503 3m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij dezen het geëerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een bezoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Groecerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf Sheboygan, Wis.

bij de eene of andere beuzeling van haar gesproken had. Thans was het eene goede gelegenheid om mijne onafhankelijkheid te toonen; en dus antwoordde ik, zonder op te zien, dat ik buiten moest zijn, want dat ik iets in de schuur te doen had. Ik ging, doch zij riep mij terug.

"Harold! luister naar mij."

Ik keerde mij om en zag haar aan. Hare oogen waren vol tranen, maar de trek om haren mond was vast.

"Kom, Harold, gij moet desen morgen niet buiten gaan: ik heb het verboden."

Mijn moed was in een oogenblik opgewekt; het was voor het eerst, dat zij zoo beslissend tot mij gesproken had; thans was het de tijd, om te toonen, dat zij niets voor mij was. Ik floot een deuntje, en ging bedaard de deur uit tot aan de schuur, en toen, omdat daar niets was, dat mij belangstelling inboezemde, en mijn oogmerk volvoerd was, keerde ik langzaam naar huis terug.

Mijne stiefmoeder zat te naaijen, toen ik binnentrad. Haar gezigt was zeer bleek, en het werd bij mijne binnenkomst nog bleeker. Zij stond oogenblikkelijk op en nam mijne hand in de hare. De greep van die kleine hand was stevig, en er lag eene vastberadenheid in elke beweging, welke ik niet waagde te wederstaan.

"Kom mede, Harold," zeide zij, en ik volgde werktuigelijk.

Zij bragt mij in mijne kamer, plaatste mij op eenen stoel, en toen ging zij weg met denzelfden kalmen, waardigen tred, en sloot de deur.

Ik was zoo overstelpt van verbazing, dat ik geenen tegenstand bood. Dat zij, zoo jong en schoon, bijna beschroomd in hare zachtaardigheid, zulke beslissende maatregelen genomen had, was mij geheel onbegrijpelijk. Zij had nooit te voren mij iets straks geboden of verboden iets te doen.

Zij had geschenen te trachten meer mijne liefde, dan mijne gehoorzaamheid te winnen; maar thans had zij eenen geheel anderen weg ingeslagen; zij had een gezag over mij uitgeoefend, waarop ik geheel onvoorbereid was.

In het eerst was ik zeer boos. Gezigten van de wreede stiefmoeder zweefden weder voor mijnen geest, maar flaauwer dan in het eerst. Ik zou haar trotseeren, zeide ik tot mij zelven. Men zou nooit van mij kunnen zeggen, dat ik door een meisje van achttien jaar overwonnen was. Omdat zij in mijns vaders huis kwam, omdat zij op de plaats mijner moeder zat, was ik haar geene gehoorzaamheid, was zij mij geene liefde schuldig. Ik had geene liefde, geen medelijden noodig; ik was genoeg voor mij zelven; ik kon wel alleen door de wereld komen. Ik stond op en ging naar het raam. Op den vloer lag een toegevouwen papier.

Dit was een brief van Clinton aan mij, dien ik den vorigen dag ontvangen had, en ik las dien nogmaals over. Hij was vol "liefde jegens die dierbare moeder," ofschoon hij te gelijker tijd aan haar geschreven had, doorvlochten met betuigingen van zijnen afkeer van de school, en zijn verlangen naar een zeemansleven, in stipt vertrouwen zeggende, dat, als het niet was omdat hij na verloop van een jaar weder naar huis kwam, hij zou wegloopen en op zee gaan. Ik was boos op hem. Ook hij had zich van mij afgewend, dacht ik; derhalve verscheurde ik den brief, wierp dien weg, en mij op de vensterbank nederzettende, keek ik naar beneden in den tuin.

De uren gingen langzaam voorbij, en ik begon mij zeer ongelukkig te gevoelen. — Clinton zou misschien winter naar huis komen, — misschien eer — en zou zij, na zij had opgehouden mij lief te hebben, mijnen vader niet kunnen overreden, om

toonen, dat zij er geen verstand van heeft — daar!"

Ik was geheel met mijnen broeder van dezelfde meening. Oud Grootje, wel van deze gevoelens te onderdrukken, moedigde die veeleer aan door haar onbewimpeld medelijden en hartzeer; zoodat wij, hoe kort de tijd ook was, ten volle waren voorbereid — niet alleen om het jeugdige schepsel, dat weldra de gelofte op zich zou nemen, die haar tot onze moeder zoude maken, te dwarsboomen en op alle mogelijke wijzen ongehoorzaam te zijn — maar om haar onvoorwaardelijk te haten.

Eindelijk kwam de dag. Grootje liep, met overstroomende oogen, in het huis rond, om de laatste hand aan de toebereidselen te leggen en denkbeeldig stof van het huisraad te vegen; want, zeide zij, de nieuwe meesteres zou het even zoo goed in orde vinden, als hare eigene dierbare meesteres Sarah het altijd gehouden had, zelfs al zou het nooit zoo meer zijn. Zij zeide, dat zij niet wilde blijven, om eene vreemdeling aan het hoofd van de tafel harer meesteres te zien. Derhalve, toen er een rijtuig naar het depot ging, maakte zij zich uit de voeten.

Clifton gevoelde zich te oud om te schreijen, en trachtte dus te fluiten, doch het geluid wilde niet komen; derhalve hield hij op, stak zijne handen in zijne zakken, en keek uit het raam. Ik trachtte zijne bedaardheid na te volgen, de tranen terug te dringen, die mijne oogen bleven verblinden, en den brok naar onder te slikken, die in mijne keel bleef opstijgen en mij verstikte: aldus zaten wij beiden op de vensterbank, en staarden naar buiten in den Novembermist.

Het was een zeer naro dag geweest. De wind — loeijende gelijk slechts de Novemberwind kan — had hoopen doode bladeren heen en weder gejaagd, en de regen had er op nedergekletterd. Doch thans, nu de avond viel, was de wind bedaard, en de regen had opgehouden, en een dikke mist omhulde alles. Deze scheen zelfs onze zielen te doordringen, terwijl wij daar in de toenemende duisternis stilletjes staren. Het blazende houtvuur wierp eenen warmen gloed over het oude mahonie huisraad, deed de zilveren kandelaars, die op de kleine ronde tafel voor den haard stonden flikkeren, en straalde vol liefde, gelijk ik dacht, op de armstoel mijner moeder, die aan de andere zijde van den haard stond. Mijne gewaarwordingen kwamen niet overeen met derzelver vrolijkheid, en ik wendde mij weder naar het raam.

Thans hoorden wij duidelijk wielen op den weg. Clifton rigtte zich op, en keek strak naar eenen gebroken tak van den lindeboom. Het geluid kwam nader, hield dan op, wij wisten, aan het hek; daarop, na een oogenblik, begon het op nieuw, en het rijtuig reed voor de deur. Ik zag of mijnen vader eene dame uithelpen, die in eenen mantel en in bont gehuld was; daarop kwamen zij in huis, en ik hoorde de huisdeur sluiten, en de deur der huishoudkamer openen. Ik wilde niet omzien, maar keek standvastig in den mist. Ik hoorde mijnen vader tot haar spreken. Zijne stem was geheel anders, dan ik die ooit gehoord heb, zoo innig en teeder; en de hare, toen zij antwoordde, was zoo zacht en lieflijk, dat ik mij onwillekeurig bijna half had omgekeerd; doch de booze geest behaalde de overwinning, want de Novembermist verdonkerde mijn hart.

Zij moet gezien hebben, als of zij het vragen wilde, want ik hoorde mijnen vader zeggen —

"Wel, Edith, wat is het?"

"De jongens, Malcolm, onze jongens; mag ik hen nu niet zien?"

"Wel, zeker," — in zijne stem lag iets,

Mengelwerk.

TEN TWEEDE MAAL GEHUWD.

Eenige weken geleden huwde te New York een uit California teruggekeerde heer — zijne vrouw ten tweede maal. Dit is zeker eene zoo zeldzame gebeurtenis, dat wij onzen lezers de nadere omstandigheden, die daartoe aanleiding gaven, gelooven niet te mogen onthouden.

In een bij Boston liggend dorp woonde weinige jaren geleden een ouderpaar, hetwelk zeer weinig meer dan eene bij uitstek schoone dochter bezat, naar welker bezit twee jonge lieden streefden. De een derzelven was arm, de ander rijk; de een een arbeider, de ander een arbeidgever. De dochter beminde den armen arbeider, maar de ouders waren den rijken arbeidgever toegedaan. De dochter beminde, behalve den armen arbeider, ook hare ouders, en zoo kwam het dan, dat zij eindelijk een wel niet romanesk, maar toch heel verstandig besluit nam, namelijk den rijken arbeidgever te huwen. Zij was niet eens zoo romanesk, van zich na haar huwelijk ongelukkig te gevoelen, maar zij maakte gebruik van den stand en het geld haars mans, om zich kostelijk te amuseren.

Aan den armen arbeider dacht zij spoedig slechts weinig meer. Nu gebeurde het, dat op zekeren schoonen morgen haar echtgenoot voor haar trad en haar zeide: "ik ben geruineerd." — En zoo was het ook. Mislukte speculatiën hadden zijn vermogen zeer snel verslonden. Als verachte bankroetier in het land te blijven, waar hij eens zoo magtig was, daartoe kon de heer Collamer niet besluiten; derhalve bragt hij zijne vrouw en zijne kinderen in een kosthuis, betaalde met de rest van zijn vermogen hun onderhoud voor eenigen tijd vooruit en reisde naar het goudland af, om zich aldaar spoedig nieuwe schatten te verwerven.

In den loop van het eerste jaar ontving de vrouw een paar brieven met geld van hem, maar weldra bleven deze geheel weg en verscheidene jaren lang hoorde zij niets meer van haren echtgenoot. Natuurlijk moest zij denken, dat deze gestorven was, of het besluit had genomen, haar te laten zitten. Hare familie, die niet langer voor haar wilde zorgen, of hier toe in staat was, ried haar, eene geregtelijke scheiding te bewerken, opdat zij op nieuw zou kunnen huwen. — Lang weigerde zij dezen stap te doen; maar toen zij eens toevallig haren versmaden vroegeren minnaar, die intusschen een aanzienlijk vermogen verworven had, aantrof, en de oude liefde weder in haar hart ontwaakte, keerde zij naar huis terug en gaf hare toestemming tot de door de ouders voorgeslagene echtscheiding. In de oogen van den vroegeren geliefde meende zij gelezen te hebben, dat ook zijne liefde nog niet was uitgebluscht, en hare vreugde was daarom groot, toen het geregt de gronden, welke zij voor de scheiding aanvoerde, voldoende vonden en haar huwelijk met Collamer voor ontbonden verklaarde.

Nu stond haar niets meer in den weg, om aan de zijde des eenmaal en nog geliefden mans gelukkig te leven. De ouders bewilligden natuurlijk met vreugde in de vereeniging; zij zocht den geliefde op, verhaalde hem, hoe alles gekomen was, dat zij Collamer nooit had lief gehad, maar slechts om hare ouders gehuwd, dat zij thans weder geheel vrij was en voortaan slechts hem wilde toebehooren. Maar wie beschrijft de ontzetting der dame, toen het lakonieke antwoord des mans luidde: "Eens hebt gij mij versmaad; thans wil *ik* niet!"

De ontzetting, welke deze afwijzing bij haar deed ontstaan, week voor de verwijdering, toen zij spoedig daarop eenen brief van den heer Collamer, den man, van wien zij zich had laten scheiden, ontving, waarin deze haar bekend maakte, dat hij weder rijk was en weldra te New York zou aankomen, waar zij hem afhalen moest! Verder verwoet Collamer in zijn schrijven zijne vrouw, dat zij gedurende de laatste jaren zijne brieven onbeantwoord had gelaten, zoodat hij volstrekt niet wist, of het geld, dat hij geregeld uit California afzond, aan haar adres was te regt gekomen enz.

Wat zou zij doen? Van haren echtgenoot had zij zich door het geregt laten scheiden en de geliefde had haar versmaad. Er schoot haar slechts een ding over: haren echtgenoot te gemoet te reizen en hem alles te bekennen. Dit deel zij dan ook. Te New York wachtte zij hem op en verhaalde hem alles. Dat zij daarbij menige bijzonderheid, menige beweegreden, waardoor Collamer had kunnen gekrenkt worden, niet te zeer liet uitkomen of geheel met stilzwijgen voorbijging, is te begrijpen. Collamer was natuurlijk boos, en haalde de vrouw wakker door; maar, toen hij haar in het gezigt zag, en bespeurde hoe schoon zij nog altijd was; toen hij verder aan de vreeselijke eenzaamheid zijns levens in California terug dacht; toen hij eindelijk zijne bloeijende kinderen, welker vader hij toch was, voor zich zag — ontwolkte zich zijn voorhoofd, hij vergaf de berouwvolle, liet eenen geestelijke roepen en huwde met haar op nieuw.

De tooverdoos. — Lang was het in den huize den kreeftengang gegaan, en de vrouw of huishoudster was ten einde raad. Zij bedacht zich toen, dat er in de nabuurschap een oude heremiet woonde, en begaf zich tot dezen om raad. Zij verhaalde hem al hare zorgen, en zeide:

"Alles gaat slecht; niets gaat vooruit; och, mijn vader, kunt gij geen geneesmiddel voor mijne rampen uitdenken?"

De heremiet — een slim, gezond mensch — verzocht haar te wachten, en naar een binnenvertrek zijner hut gaande, bragt hij kort daarop eene doos van een vreemd maaksel te voorschijn, die zorgvuldig verzegeld was.

"Neem deze doos," zeide hij, "en bewaar die een jaar; maar gij moet driemaal des daags en driemaal des nachts dezelve naar de keuken, den kelder en den stal brengen, en in elken hoek nederzetten. Ik verzeker u, dat gij binnen kort zult zien, dat uwe zaken vooruitgaan. Maar reken er op, dat gij na verloop van een jaar de doos terug brengt. Vaarwel thans!"

De goede vrouw nam de kostbare doos met duizenden dankbetuigingen aan, en bragt die zorgvuldig naar huis. Den volgenden dag, toen zij dezelve naar den kelder droeg, ontmoette zij eenen knecht, die stilletjes eene kan bier had getapt. Toen zij een weinig later naar de keuken ging, vond zij daar eene meid, die zich eenen eijerkoek bakte. In den stal ontdekte zij, dat de beste koe tot aan den buik in den drek stond, en dat het ongekamde paard gehakt hooi in plaats van haver had. Zoo ontdekte zij elken dag wat en verbeterde nieuwe fouten.

Toen het jaar was afgeloopen, bragt zij, getrouw aan haar woord, de tooverdoos aan den heremiet terug, en verzocht hem, haar dezelve te laten behouden, daar zij eene allerwonderbaarste uitwerking had gehad.

"Laat mij de doos nog maar een jaar langer houden, en ik ben zeker, dat ik er weder boven op ben."

De heremiet glimlachte, en antwoordde:

"Ik kan u de doos niet laten houden, maar het geheim, dat er in verborgen is, zult gij hebben."

Hij opende de doos, en zie! er was niets in dan een stukje papier, waarop geschreven stond:

"Wilt ge in uw huis de welvaart zoeken,
Bekijk dan vlijtig alle hoeken."

Eene goede les. — Een jongmensch vond eens een tien dollar stuk op den weg. Steeds daarna, als hij over den weg of de straat ging, hield hij zijn oog vast op den grond gevestigd, in de hoop van weder iets te vinden. En in den loop van zijn leven vond hij, op verschillende tijden, een mooi aantal gouden en zilveren stukken gelds. Maar gedurende al de jaren, welke hij er naar zocht, zag hij niet dat de hemel helder was boven hem, en de natuur schoon rondom hem. Hij hief zijne oogen nimmer van het slijk en de vuilnis op, waarin hij den schat zocht; en toen hij stierf, als een rijk oud man, wist hij slechts dat deze aarde een morsige weg was, om er geld op te rapen, als men er langs ging.

De stank stijgt ten hemel op. — De Achtbare Bailie Peyton, van Tenn., die dezer dagen het woord voerde in eene ratificatie vergadering, zeide dat de verdorvenheid van de gezagvoerders te Washington zoo groot was, dat de "man in de maan zijnen neus moest toeknijpen als dezelve over Washington ging."(?)

Vergissing. — Drie protestantsche dames zochten, gedurende eene regenbui, eene schuilplaats in eene Roomsche kapel in Ierland. De geestelijke, hen gewaar wordende, fluisterde den koster toe, "drie stoelen (chairs) voor de protestantsche dames." De koster den geestelijke niet verstaande, stond op en riep de gemeente toe, "drie hoera's (cheers) voor de protestantsche dames," waarop de gemeente oogenblikkelijk drie hoera's aanhief, die de kerk op hare grondvesten deden sidderen.

☞ Eene jonge jufvrouw beknorde haren schoenmaker, omdat hij hare voorschriften aangaande een paar schoenen, die zij besteld had, niet gevolgd had; en, onder anderen, beweerde zij, dat ze geen paar waren. De schoenmaker antwoordde, dat hij ze met opzet zoo gemaakt had, om haar genoegen te doen, daar hij hare zedige inborst zeer goed kende, en zeer wel wist, dat zij niet van *paren* hield.

JACOB SCHNEIDER. GERH. SCHNEIDER.

SCHNEIDER & CO.

DISTILLEERDERIJ VAN WHISKEY

EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN

WIJNEN, LIQUEUREN EN SIGAREN,

Bourbon, Monongahela, en rogge

WHISKEY,

ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;

ACHTSTE STRAAT.

(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)

P. O. Box 270. SHEBOYGAN, Wis.

513,

EVERGREEN CITY BANK.

JOHN O. THAYER,

BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW YORK,

belast zich met het invorderen van allerlei schen van vereen aankoop, per wissel tegen billijke per centen.

504 tf.

Mr. W. F. OTTEN

New York.

[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]

7 Beekman steet, [Nassau Bank Building, room No. 2.]

OFFICE OF MR. EDMON BLAKMAN, COUNSELLOR AT LAW,

stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden] volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album.

gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —

2.) De Nieuwsbode,

Organ der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

Schurz & Paine.

Meesters in de regten.

KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,

Oost water Straat, Milwaukee, wis.

CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 6914

W. H. PAINE,

STADS - EN COUNTY - LANDMETER.

Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN'S Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van	$25.000
Bankbiljetten in circulatie,	22.000
Gedeponeerde Staats Effecten,	26 000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Augustus 1850.

JOHN EWING, Pres.

J. H. MEAD, Kassier.

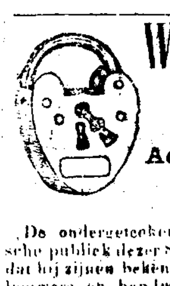

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast

SCHRAGE & CO.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

WM W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 0

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.

503 tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden

VOOR

WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA

MADISON, ... WIS.

Billet Williams,

ADVOCAAT

en

Procureur

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN. WISCONSIN.

2 Januarij 1858. 437tf.

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving: —

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar	Sheboygan Falls,	20Ct.
„ „ „ „	Decca	35 „
„ „ „ „	Plymouth	50 „

☞ Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.

Gevraagd voor contant geld

een millioen

DUIGEN!!

Zware eikh. duig.	44 dm.	lang	4 dm.	bd.,	1 1-2	d.dik.
do	do	do	do	4	do	1 1-4	do
Ligte	do	do	do	3 3-4	do	1	do
Ton	do	33	do	4	do	1 1-4	do
do	do	33	do	4	do	1	do
do	do	33	do	4	do	3-4	do

Alsmede bodemstukken.

De duigen moeten van de bovenstaande maat zijn, vrij van spint, kwasten, bogten en wormgaten, en gemaakt van gezond, regt wit eiken hout, en ongeveer van gelijke dikte aan den rug en den kant.

H. W. THOMPSON.

Sheboygan, 3 Jan., 1860. 516 3m

ELLIS & JONES,

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Sheboygan. Wisconsin.

Deze nemen alle regtzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq, 169 Brodway, N. Y.
Messrs. John Olmsead & Co., N. Y.
Hon, John C. Knox Philadelphia.
George Stewardson Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Renselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858.

Hamburgsch-Amerikaansche

PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART

tusschen

New-York & Hamburg.

via Southampton,

door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoomboten.

Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den

1sten en 15den van elke maand.

van New-York en Hamburg, via Southampton geexpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar

Hamburg, Havre, Londen en Southampton

tegen de volgende prijzen:

Eerste Kajuit	$ 100
Tweede Kajuit	55
Tusschendek	35

Van Hamburg naar New-York.

1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.

☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.

☞ Brieven naar Duitschland zijn "PER HAMBURG STEAMER" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE

REGTSTREEKSCHE

PAKKETVAART,

tusschen

Hamburg & N. York,

door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen

Donau	*Weser,*
Main,	*Neckar,*
Oder,	*Deutschland,*
Elbe,	*N. Amerika.*

☞ Wegens passage wende men zich aan

C. B. Richard & Boas,

Algemeene passage-agenten.

151 Broadway, New - York.

AYER'S

Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voort vloeijen veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van onzeggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftstof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en intusschen gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruit uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hysterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "geneeswijze" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in dompige streken wonen of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S

Buikzuiverende

PILLEN,

VOOR AL DE OOGMERKEN VAN EEN HUISMIDDEL,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreeselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginselloze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

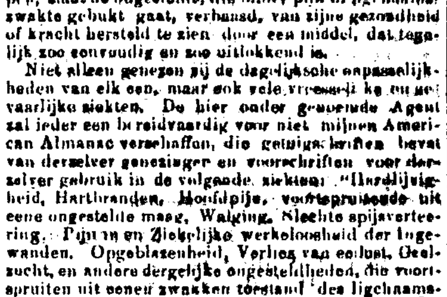

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

ASCH GEVRAAGD!

30,000

BUSHELS VELDASCH

gevraagd in de

nieuwe Potasch fabriek,

te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.

A. P. LYMAN.

Sheboygan, Sept. 20 1859. n33tf.

Nieuwe

POTASCH Fabriek.

Wordt gevraagd

100 ton zwart zout!

20,000 bushels asch!

Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.

Sheboygan, 7 Aug., 1859.

A. P. LYMAN.

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG IN Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met

JOHN SULLY

negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven — en geen goud te vinden.

SULLY koopt boter, eijeren, huiden, grassaad, vodden, mepeluijker en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo goedkoop zal verkoopen als eenige winkel in Sheboygan County.

CHARLES MEYER,

[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]

beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als

VREDEREGTER

aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.

☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat.

Sheboygan, 12 April, 1859.

Agenten voor de Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis. — A. Buddik.
Oostburg, Wis. — A. van de Wall.
Sheboygan Falls. — H. P. Feltner.
Milwaukee. — J. Bryan de Plessis.
Alto, Wis. — J. Landaal.
Chicago, Ills. — A. J. Tris.
Hope, Ills. — H. van der Syde.
Thornton, Ills. — M. Jansen.
Keokuk, Iowa. — D. Gleijsteen.
Pella, Iowa. — J. Hospers.
Cincinnati, Ohio. — C. M. Bremer.
Cleveland, Ohio. — H. Oelsner.
Green Bay, Wis. — F. B. A. Ming.
Holland, Mich. — Jacob Coppens.
Kalamazoo, Mich. — J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich. — R. van Doesburg.
Grand Rapids, Mich. —
Rochester, N. Y. — A. de Vos, Az.
Albany, N. Y. — J. Wolff.
New York City. — Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey. — E. Roelf.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) TWEE DOLLARS per jaar, ... aan ons op te zenden.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, waarvoor ieder agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST DOOR HEEL ... MAANDEN; ENKELE NOMMERS 5 CENTS

☞ ... DOLLAR, OF ORDERS BOVEN EEN OF MEER DOLLARS ...

☞ Geregistreerde brieven met geld ... REGISTREERD ...

---

verdrietig — "zij moesten hier zijn geweest, om u te verwelkomen; het is zeer slecht, maar zij kunnen niet ver af zijn; ik zal hen halen en bij u brengen."

De deur viel achter hem toe, en er nu zeker van zijnde, dat wij niet gezien konden worden, door de raamgordijnen verborgen, gelijk wij waren, keerde ik mij een weinig om, zoo dat ik haar zien kon. — Daar zat mijne stiefmoeder; het roode vuurlicht speelde op het jeugdig, lief gelaat, dat eenen zweem had van ernstigheid, bijna zwaarmoedigheid. Ik kan het nu nog zien. Jaren zijn voorbijgegaan, maar ik kan die beeldtenis niet vergeten. Ik weet thans, dat ik dit nimmer zal. Met twee andere tooneelen, zal dezelve in nimmer verflensende kleuren voor mijne oogen zweven, tot zij zich sluiten in den den dood.

Zij was wonderbaar schoon. Lang, en geheel bevallig, met de kleinste handen en voeten, die ik ooit zag, en een klein, goed gevormd hoofd, met bruine lokken, die van het voorhoofd naar achteren waren gestreken. Het kleed van donkerkleurig merinos, dat zij aan had, met niets afstekends dan de eenvoudige witte kraag en mouwtjes, verhoogde het doorschijnende der teedere gelaatskleur. Hare oogen waren groot en grijs, met lange ooghaartjes — bevochtigd, verbeeldde ik mij, door eenen traan. Het kan wel zoo geweest zijn. Het gezigt was bijna kinderachtig in deszelfs volmaakte eenvoudigheid en reinheid; maar toch lag er vastberadenheid in het zetten van den mond en vrouwelijke waardigheid in het open voorhoofd; en tevens scheen er een heilig licht op haar gelaat te stralen — een kalm en heilig licht, als of het de terugkaatsing was van den vleugel haars beschermengels; want het scheen niet van de aarde.

Zij zat een weinig voorover op haren stoel, de eene hand rustende op deszelfs karmozijnrood fluwelen leuning, de andere met de plooijen van haar kleed spelende, en staarde ernstig in het vuur. De tongvormige vlammen flikkerden helder op en zonken dan neder; de gloeijende houtskolen vervielen tot asch. Dacht zij er aan — die jonge vrouw, slechts eenige uren eene bruid — dacht zij er aan, dat dat leven, hetwelk zoo helder voor haar aanving, toen zij pas deszelfs drempel had overschreden, opflikkeren, onze harten eene kleine wijl verwarmen en dan voor altijd dezelven koud en donker achterlaten zou?

Hoe veel langer ik misschien nog naar haar zou gestaard hebben weet ik niet, want Clifton die opgesprongen was, stapte door de kamer, mij achter zich trekkende, naar haar toe, en zeide toen op eenen zachten, averegtschen, afgebroken toon:

"Ik ben Clifton, mevrouw. Ik ben blijde u te zien."

Ik had nooit te voren mijnen broeder — die een weinig berucht was om zijne koele onbeschaamdheid — zoo vreeselijk bedremmeld gezien.

"Ik kan hen nergens vinden. O, gij zijt hier! Waar hebt gij gestoken, heertjes? Clifton, Harold, komt en spreekt tot uwe moeder. Wat beteekent dat, mannetje?" vervolgde hij, zijne hand zwaar op mijnen schouder leggende; want ik was achteruit gedeinsd, verschrikt door zijnen gramstorigen blik, en denkende hoe spoedig Grootjes profetie bewaarheid scheen te worden, dat onze vader ons in het geheel niet meer zou lief hebben, als hij eene andere vrouw en een nieuw leven had. Hij hief zijne hand op — zij was nog nimmer te voren tegen mij opgeheven geworden — doch in een oogenblik was mijne stiefmoeder met eenen verschrikten kreet opgesprongen. "Malcolm!" En zij stond tusschen mij en den slag. Zijne hand viel aan zijne zijde neder; de strenge blik was in een

oogenblik van zijn gezigt geweken.

"Daar, Edith, neem hem; gij zult hem een lastige, ondeugende jongen vinden, vrees ik, maar hij zal beter worden bij u. Ik heb hem in den laatsten tijd droevig verwaarloosd."

Zij ging weder zitten, en nog altijd haren arm om mij houdende, gelijk die opgeheven was, om mij te beschermen, trok zij mij naar zich toe, en toen mijne beide handen in de haren vattende, zag zij op in mijn gezigt.

"En dit is dan Harold, mijn jongste," zeide zij liefdevol, het haar van mijn voorhoofd strijkende, en daar eenen zachten, warmen kus op drukkende. "Hij heeft uw voorhoofd en uwe oogen, Malcolm, heeft hij niet? En hij moet mijn troetelkind zijn, want Clifton is zoo groot en mannelijk, dat hem die naam niet bevallen zou."

Dat individu stond met zijnen rug naar de tafel, en werd elk oogenblik rooder, tot dat zij, uit medelijden met zijne verlegenheid, zich tot mij wendde en op eenen zachten toon zeide —

"Wij willen elkander spoedig beter leeren kennen en lief hebben, Harold."

Dien nacht waren in mijne droomen mijne denkbeeldige en wezenlijke stiefmoeder wonderlijk verward. Somtijds was ik juist van de deur gejaagd, om mijn fortuin te zoeken, en het was geheel donker en nevelig, en ik kon niet zeggen waarheen ik ging; en dan weder stond ik op nieuw voor haar, gelijk op dien avond, met hare zachte, blanke handen op mijne bruine, en hare ernstige grijze oogen in de mijnen ziende, en de zachte stem herhaalde wel honderdmaal, "wij zullen elkander spoedig beter lief hebben, Harold."

Binnen twee weken ging Clifton weg naar de school, doch niet voor dat hij geheel tam was geworden. Mijne stiefmoeder behandelde hem met eene onderscheiding, die zijne jongensijdelheid streelde, en, zijne gelofte van eene week te voren volkomen vergetende, was hij zoo eerbiedig en gehoorzaam als mogelijk; en toen hij weg ging, moest hij harder fluiten, om de tranen in te houden, dan toen hij van Grootje scheidde. Ik was van eene meer halsstarrige en trotsche inborst. Geheel doordrongen van Grootjes vooroordeelen, deed ik mijn best, om alles in haar kwaad te vinden. Zij beproefde elke kleine liefdedienst, om mijne genegenheid te winnen, het minzame oppassen, als ik ziek was, de vriendelijke belangstelling in mijne spelen en bezigheden, de teederste liefkozingen — en toen de vreeselijke waarheid voor haren geest opkwam, dat ik haar niet wilde liefhebben, ontsloot zij mij dezelven niet, maar zette die voort met eene droevige teederheid, die mij bijna overwon.

Dikwijls verlangde ik er naar mijn hoofd in haren schoot te leggen, en haar te zeggen, dat ik haar lief had, maar trotschheid kwam mij te hulp. Had zij niet de plaats mijner moeder ingenomen! Had ik niet gezegd, dat ik haar niet liefhebben en nimmer moeder noemen zou! En dat zou ik ook niet, en ik trachtte boos op Clifton te zijn, omdat hij zoo veranderd was.

Het was een koude, natte dag in Januarij. Ik was niet wel geweest, en toen mijn vader de deur uitging, zeide hij tot mijne stiefmoeder op eenen vrolijken toon —

"Wij moeten ons binnen 's huis trachten te vermaken, Harold, want ik laat u heden niet buiten laten gaan."

Slechts een dag of twee geleden hadden de jongens mij beleedigd, door te zeggen, dat ik door haar gesard werd, omdat ik